

**VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH
STUDIÍ, Z. Ú., ČESKÉ BUDĚJOVICE**

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

**HISTORIE A PŘÍČINY VZNIKU
EXTREMISTICKÝCH SKUPIN NA ÚZEMÍ
EVROPY VE 20. A 21. STOLETÍ**

Autor práce: Adam Krejčí

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Vedoucí práce: Mgr. Štěpán Strnad, PhD.

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

2022

VYSOKÁ ŠKOLA EVROPSKÝCH A REGIONÁLNÍCH STUDIÍ, z. ú.
Žižkova tř. 6, 370 01 České Budějovice

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Jméno a příjmení studenta: Adam Krejčí

Studijní program: Bezpečnostně právní činnost

Forma studia: Kombinovaná

Místo studia: Příbram

Název bakalářské práce: Historie a příčiny vzniku extremistických skupin na území Evropy ve 20. a 21. století

Název bakalářské práce v anglickém jazyce: History and Causes of Extremist Groups in Europe in 20th and 21st Centuries

Katedra: Katedra právních oborů a bezpečnostních studií

Vedoucí bakalářské práce (jméno a příjmení, titul): Mgr. Štěpán Strnad, Ph.D.

Datum zadání bakalářské práce (měsíc, rok): listopad 2021

Cíl bakalářské práce:

Cílem bakalářské práce je zjistit pomocí historických záznamů, jaké podmínky jsou nezbytné pro vznik jednotlivých extremistických skupin. Sekundárním cílem je zjistit, jestli si veřejnost uvědomuje nebezpečí, které představují tyto skupiny.

Student: Adam Krejčí	31. 11. 2021 datum	 podpis
Vedoucí práce: Mgr. Štěpán Strnad, Ph.D.	3. 12. 2021 datum	 podpis

Schvalují zadání bakalářské práce:

Vedoucí katedry: doc. JUDr. Roman Svatoš, Ph.D.	24. 1. 2022 datum	 podpis
Prorektor pro studium a vnitřní záležitosti: doc. PhDr. Miroslav Sapík, Ph.D.	26. 1. 2022 datum	 podpis
Pověřený rektor: doc. Ing. Jiří Dušek, Ph.D.	30. 1. 2022 datum	 podpis

Prohlašuji, že jsem bakalářskou práci vypracoval samostatně, na základě vlastních zjištění a s použitím odborné literatury a materiálů uvedených v seznamu použitých zdrojů.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své bakalářské práce v elektronické podobě ve veřejně přístupné části infodisku VŠERS, a to se zachováním mého autorského práva k odevzdanému textu této kvalifikační práce. Souhlasím dále s tím, aby toutéž cestou byly v souladu s uvedeným ustanovením zákona č. 111/1998 Sb. zveřejněny posudky vedoucí(ho) a oponentů práce i záznam o průběhu a výsledku obhajoby kvalifikační práce. Rovněž souhlasím s porovnáním textu mé kvalifikační práce systémem na odhalování plagiátů.

.....

Děkuji vedoucímu bakalářské práce Mgr. Štěpánu Strnadovi, PhD., za cenné rady, připomínky a metodické vedení práce.

ABSTRAKT

Krejčí, A. *Historie a příčiny vzniku extrémistických skupin na území Evropy ve 20. a 21. století*. České Budějovice: Vysoká škola evropských a regionálních studií, 2022. 56 s. Vedoucí bakalářské práce: Mgr. Štěpán Strnad, PhD.

Klíčová slova: DS, extremismus, extremisti, demokracie

Bakalářská práce je zaměřena na historii a příčiny vzniku extrémistických skupin na území Evropy ve 20. a 21. století. Bakalářská práce pojednává o extrémistických skupinách a vědních oborech, které tyto podmínky studují. Teoretickou část bakalářské práce autor zpracoval za pomoci dostupné odborné literatury, která se věnuje této problematice. Hlavním cílem je zjistit, jaké podmínky jsou nezbytné ke vzniku extrémistických skupin.

Sekundárním cílem této práce je zjistit, zdali je veřejnost dostatečně informována o nebezpečí, které tyto skupiny představují. V poslední části této práce autor provedl rozhovor se třemi extremisty.

ABSTRACT

KREJČÍ, A. *History and Causes of Extremist groups in Europe in 20th and 21st centuries* The College of European and Regional Studies, 2021. 56 p. Supervisor: Mgr. Štěpán Strnad, PhD.

This work is focused on History and causes of extremist groups in Europe during the 20th and 21st centuries. The main aim of this work is to analyse extremist groups and disciplines that focus on this issue. The theoretical part of the bachelor work describes main conditions and causes of extremist groups and is supported by an adequate literature.

The main aim is to analyse the problem of extremist groups and about danger these groups represent. The whole idea is supported by an interview with three extremist representatives and the results are analyzed in and described at the end of the work.

Key words: DS, Extremism, Extremists, Democracy

Obsah

Úvod.....	9
1 Cíl a metodika bakalářské práce	11
1.1 Pojem extremismus	12
1.2 Psychologický pohled na extremismus	13
1.3 Sociologický pohled na extremismus.....	15
1.3.1 Mládež a extremismus.....	15
1.4 Právo a kriminologie versus extremismus.....	16
1.4.1 Trestné činy s extremistickým podtextem	17
1.4.2 Problémy boje proti extremismu po roce 1989 a základní získávání informací	19
1.5 Militantní demokracie a obranné mechanismy demokracie.....	20
2 Kategorizace extremismu.....	22
2.1 Politický extremismus	22
2.2 Ekologický extremismus	23
2.3 Náboženský extremismus.....	24
2.4 Národnostní extremismus.....	25
3 Pravicové extremistické skupiny, jejich činnost a historie	26
3.1 Extremistická scéna na území ČR.....	26
3.1.1 Levicový extremismus po roce 1990	26
3.1.2 Pravicový extremismus po roce 1990 a dnes.....	28
3.2 Autonomní nacionalisté.....	30
3.3 Dělnická strana	32
3.3.1 Založení Ochranných sborů DS a bitvy o sídliště Janov	33
3.3.2 Volby v roce 2009 a následné zakázání DS.....	34
3.4 Dělnická Strana Sociální Spravedlnosti (DSSS).....	35
3.4.1 Nástupce DS.....	35
3.5 Populismus, migrantská vlna a změna tématu extremistické scény	37

3.6	Průzkum veřejného mínění na téma extremismus.....	38
3.6.1	Postoj veřejnosti vůči extremistickým skupinám.....	38
3.6.2	Výzkum CVVM na téma celospolečenské hrozby podle veřejnosti.....	40
4	Rozhovor.....	41
4.1	Vyhodnocení rozhovorů.....	47
4.1.1	Otázka 1. – 2.	47
4.1.2	Otázka 3. – 4.	47
4.1.3	Otázka 5.	47
4.1.4	Otázka 6.	48
4.1.5	Otázka 7. – 9.	48
4.1.6	Otázka 10. – 12.	48
4.1.7	Otázka 13.	49
	Závěr	50
	Seznam použitých zdrojů	52
	Seznam zkratk	54
	Seznam tabulek a grafů	55
	Přílohy	56

Úvod

V dnešní době, kdy je poměrně velká část Evropy rozdělena do několika menších skupin s odlišnými názory na společenské vztahy, politické dění a ekonomickou situaci, je důležité si uvědomit, že velmi podobné prostředí panovalo u vzniku nejvýznamnějších extremistických skupin a hnutí v historii.

Z těchto důvodů se autor bude zabývat tématem *Historie a příčiny vzniku extrémistických skupin v Evropě ve 20. a 21. století*. Dalším podstatným důvodem výběru tohoto tématu je nutnost poukázání na extremismus, jako na hrozbu pro stabilně fungující demokratickou společnost. Autor bude zkoumat vývoj české krajně levicové a krajně pravicové extremistické scény po roce 1990. Bude zkoumat, jak se k extremismu a jeho projevům staví psychologie, sociologie, jaké má Česká republika nástroje, které ji chrání před případným úpadkem a zánikem demokracie. Autor představí a charakterizuje jednotlivé projevy extremismu za pomoci odborné literatury a ověřených internetových zdrojů. Nejvíce se bude věnovat extremismu krajní pravice, jakým způsobem jej ovlivnil nový demokratický systém ČR. Bude také zkoumat, co předcházelo rozpuštění Dělnické strany v roce 2010, která byla vůbec první politickou stranou rozpuštěnou a následně zakázanou stranou správním soudem ČR, a jak se po tomto zákroku dále vyvíjela krajně pravicově zaměřená scéna českého extremismu v posledních letech. V poslední části této bakalářské práce bude proveden rozhovor se třemi extremisty, jež jsou specificky tak postaveny, aby bylo dosaženo cílů bakalářské práce.

Extremismus představuje okrajový problém pro stabilně fungující demokratickou společnost, nicméně je nežádoucí, aby se společnost k projevům extremismu stavěla lhostejně nebo s nimi naopak sympatizovala. Extremismus, který se vyskytuje na území České republiky, je velmi ovlivňován těmi, které se projevují v zahraničí. Zároveň je extremismus na našem území velmi často ovlivňován ideologicky. U jiných zahraničních extremistických uskupení se setkáváme spíše s politickými a rasovými prvky.¹

---

¹ CHMELÍK, Jan. *Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty*. Praha: Linde, 2001. ISBN 80-7201-265-7.

Je velmi důležité, aby se předcházelo těmto situacím, nicméně demokraticky fungující státy Evropy nemohou zcela zakázat projevy extremismu, protože tím by popírala samotnou podstatu demokracie. Paradoxně se demokraticky fungující státy nemohou vyhnout extremismu².

---

² CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6. s. 13 – 19.

1 Cíl a metodika bakalářské práce

Cílem této bakalářské práce je za pomoci odborné literatury zjistit, za jakých podmínek vznikaly extremistické skupiny. V teoretické části bakalářské práce bude autor čerpat z historických záznamů a odborné literatury o skupinách, které se projevují extremisticky vůči společnosti. Extremismus a samotné příčiny vzniku bude autor analyzovat za pomoci psychologie a sociologie, následovat bude právní úprava a kriminologický přístup k extremismu a charakterizace jednotlivých projevů extremismu.

V praktické části autor provede rozhovor s extremisty, kdy autor volí tuto cestu, aby si každý čtenář dokázal představit, proč se někdo přidá extremistickému hnutí. Dále bude autor čerpat z výsledků centra výzkumu pro civilní mínění, ohledně informovanosti veřejnosti o extremismu a extrémistických skupinách. Na základě těchto statistik vyhodnotí, jestli je veřejnost dostatečně obeznámena s tímto potencionálním rizikem a nebezpečím či nikoliv.

1.1 Pojem extremismus

Koncept extremismu je velmi chaotický a nesourodý. V minulosti, kdy bylo naprosto jiné uspořádání společnosti a jejích idejí, bylo slovo „*extremismus*“ logicky používáno odlišně než jej chápeme dnes.³

Používání slova „*extremism*“ se anglosaské literatuře začalo používat v roce 1865, kdy označovalo univerzální vlastnost nebo status být extrémní, tak jak jej používáme dnes. Původní výraz „*extrémní*“ se používalo již v 15. století, přičemž jej stará angličtina používala k vymezení nějaké velké vzdálenosti nebo nějaké vlastnosti.⁴

Samotné slovo „*extrém*“ vychází z latinského slova „*extremitas*“, což má význam jako krajnost, nejzazší obvod, přehnanost, přemrštěnost atp. V devatenáctém století se začala slova „*extremism*“ a „*extremist*“ používat jako nekompromisní a agresivní termíny⁵

Extremismus a příčiny vzniku jednotlivých extremistických skupin vycházejí ze samostatného principu demokracie, kdy celou společností proudí velké množství názorů a informací. Některé skupiny společnosti se však někdy od „klasického“ občana odklání svými extrémními až radikálními názory na fungování společnosti, kdy se snaží své názory prosazovat, protože jsou přesvědčeni, že jejich ideologie je ten nejlepší způsob, jak by měla fungovat společnost. Někteří si zároveň myslí, že jednájí v rámci vyššího dobra. Ve většině případů je možné shledat tyto projevy jako excesy a není pravděpodobné, že by mohli ohrozit fungující společnost a základy demokracie. Nicméně víme, že extremistické skupiny vznikají za konkrétních ekonomicko-společenských podmínek.⁶

---

³ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 15 – 17.

⁴ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 15 – 17.

⁵ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 15 – 17.

⁶ CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6. s. 13 – 19.

Dále však víme, že extremismus a vznik extremistických skupin ovlivňuje hned několik vědních oborů, které obyvatele přimějí přidat na cestu extremistů. Nejčastěji se jedná o psychologii, sociologii a politologii.⁷

Nicméně extremismus je velmi široké téma a je to hlavně jeho globálnost, spletitost a možnost transformace, která jej činí nebezpečným pro demokraticky fungující společnost. Nejčastěji se extremismus kategorizuje na politický, ekologický, národnostní a náboženský.⁸

Dále můžeme extremisty rozlišovat na ty, kteří jsou členy některého extremistického uskupení či na ty, kteří s nimi sympatizují, ale nejsou aktivními členy. Loajalita je pro tato uskupení velmi důležitá, následně extremistická uskupení mají často jasně danou ideologii a přesvědčení. Tyto ideologie většinou vychází z předlohy o totalitních systémech vlády, které v minulosti vytvořili Adolf Hitler nebo Benito Mussolini. S jistotou tedy můžeme říct, že většina těchto skupin má jasně danou hierarchii a fungují na vůdcovském principu.⁹

1.2 Psychologický pohled na extremismus

Osobnost extremistů, kteří jsou motivováni xenofobní a rasovou nesnášenlivostí vůči jiným menšinám, se snaží analyzovat psychologie a někteří autoři ji rozdělují na čtyři druhy pachatelů tohoto násilí. Jedná se o:

- Páchání trestného činu pro pobavení a vzrušení – („*tzv. zážitkové extremistické násilí*“) motivuje jej střet se zákonem, touží po obdivu okolí, důvodem násilí nemusí být vždy nesnášenlivost či předsudek proti obětem, jdou za svým vůdcem
- Ti, kdo bojují za svůj svět – („*tzv. reaktivní extremistické násilí*“) Svým jednáním se snaží ochránit hodnoty, které jsou pro ně důležité a domnívají se, že jsou určitými příslušníky menšin ohroženy. Jsou přesvědčeni, že jednají v zájmu „vyššího dobra“.

---

⁷ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 15 – 17.

⁸ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 17

⁹ BERGER, J. M. *Extremism*. 2018. Cambridge, Massachusetts: MIT press, 2018. ISBN 9780262535878. s. 25 – 26.

- Ti, kteří mají za úkol sprovodit ze světa zlo – („tzv. *misionářské extremistické násilí*“) Motivuje je zničení skupiny, která je pro svět podle jejich představy nebezpečná. Jsou přesvědčeni, že když se zbaví těchto určitých skupin, očistí tak svět od zla. Touží po pomstě, často je neuspokojí pouhý vandalismus a zastrašování, jsou ochotni jít dále.
- Pachatelé, kteří se mstí za jim provedou křivdu – („tzv. *odplatní extremistické násilí*“) Jsou ti, kteří reagují na zprávy i na neověřené informace, že nějakému z příslušníků jejich vlastního uskupení bylo ukřivděno a vůbec je nezajímá, jestli se jedná o pravdivou skutečnost, chtějí se pomstít. Motivem je nejčastěji odmítavý postoj pachatele vůči jiné skupině osob a z důvodu jejich odlišnosti. Odlišnost je pak chápána jako nebezpečí, které vyvolá v pachateli strach, odmítání a odpor. Jde o tzv. „*xenofobní postoje*“.¹⁰

Psychologie se také snaží získat informace, jaký charakter mají jednotliví příslušníci, kteří jsou členy některých z výše zmíněných skupin. Tyto skupiny jsou totiž svolné k násilí a politické agresi vůči ostatním. Autoritářství vnímáme ve dvou rovinách. Na straně jedné leží obsahová ideologická stránka, protože autoritářství je lpění na různých společenských konvencích, jako je konzervatismus, religionistika, militarismus, konvencionalismus a etnocentrismus. Na straně druhé je autoritářství vnímáno jako agresivnost, netolerantnost, stereotypnost, pořádkumilovnost, přemýšlení v černobílém spektru atd. Tento jev autoritářství byl zkoumán s nástupem fašismu a nacismu, které jsou jasné příklady autoritářství. Erich Fromm ve svém díle „*Útěk ze svobody*“, tvrdil, že Evropané mají rádi nadřazenost a podřazenost. Že z toho důvodu a samozřejmě mnoha dalších, se k moci dostal Adolf Hitler, který měl vznešené cíle a nadřazenost jako jeden z nástrojů, kterým si podmanil a zfanatizoval německé obyvatelstvo. Jeho nepřitelem byli židé, komunisté a další.¹¹

Maslow určil jednotlivé hlavní typy autoritářského charakteru, jakými jsou například: hierarchické vědomí, snaha docílit prestiže, neustálá přítomnost nepřátelství,

¹⁰ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 39.

¹¹ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 39 – 43.

předsudků a nesnášenlivosti, vnitřní konflikt vlastní psychiky, neutichající nespokojenost a touha po životním uspokojení.¹²

1.3 Sociologický pohled na extremismus

Extremismus je velmi rozmanitý fenomén, který se rozšiřuje společností díky svým příznivcům, kteří jsou nositeli jejich idejí a touhy po změně. Projevy extremistů můžeme nazývat souhrnem sociálně patologických jevů, které jsou pro společnost nebezpečné a nežádoucí. Vznik a šíření extremismu je nejvíce ovlivňován ekonomickou situací, legislativou a politickou náladou společnosti daného státu. Jednotlivé extremistické skupiny a hnutí mají vlastní ideologie, které jsou ve své podstatě proti společnému soužití ve společnosti nebezpečné. Důvody a podmínky, proč někdo začne sympatizovat s extremistickým hnutím či skupinou, lze určovat singulárně v každém jedinci nebo v celé společnosti, kdy popisujeme objektivní a subjektivní pohnutku vzniku extremistického názoru.¹³

Mezi objektivní faktory, které mají za následek vznik extremistických názorů u jednotlivců, patří například: vysoká míra nezaměstnanosti, nízká vzdělanost, vysoký počet imigrantů či etnických nebo náboženských skupin. Oproti tomu subjektivní faktory jsou vlastnosti, kterými jednatel disponuje a, je tak více náchylný k extremistickým projevům.¹⁴

1.3.1 Mládež a extremismus

Extremistické skupiny mají mezi členy často mládež, protože mládež a dospívající lidé jsou velmi snadno ovlivnitelní ideologiemi jednotlivých extremistických hnutí a skupin. Navíc mládež a mladí lidé disponují kritičností vůči zavedeným způsobům ve společnosti, nicméně si díky nízkým životním zkušenostem neuvědomují následky svých činů a jednají velmi často impulzivně. Často disponují vysokým egoismem, který jim

---

¹² DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 39 – 43.

¹³ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 25 – 38.

¹⁴ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 25 – 38.

dodává odvalu k extremistickému až radikálnímu řešení jednotlivých situací. Mládež vidí svět černobíle a se sociálně-ekonomickými problémy mají jednoduché řešení.¹⁵

Podle sociologických výzkumů, které se problematikou mládeže a extremismu zabývají, neexistuje sjednocená kultura mládeže. Je tomu opět kvůli rozmanitosti společnosti, ať už se jedná o sociální rozdíly nebo etnickou či náboženskou příslušnost. Z důvodu vylidňování venkova a poměšťování nově příchozích mládeže, která se snaží do nového prostředí zapadnout, se někteří přidávají k extremistickým skupinám. Jednotlivé extremistické subkultury mládeže se od sebe navzájem odlišují svojí vlastní image (stylem oblékání), prezentací (mimika, gestika) a svou typickou mluvou. Jak již bylo zmíněno, mládež je snadno ovlivnitelná a toho se dá zneužít, některé subkultury se tedy mohou stát prodlouženou rukou krajní pravice, která svou ideologií inspiruje k protispolečenským jednáním. Jedná se tedy o sociální patologii, nejvíce můžeme mluvit o šikaně, rasismu nebo o zvýšené agresi jednotlivců.¹⁶

1.4 Právo a kriminologie versus extremismus

V naprosté většině států v Evropě není extremismus právní pojem. Je tomu tak z toho důvodu, že se státy spoléhají na tzv. obranyschopnou demokracii, která vychází ze samotné ústavy jednotlivého státu. Některé státy jako je Německo, Portugalsko či Řecko, mají ve své ústavě jasně zakázáno měnit dané jádro ústavy, na kterých tyto státy stojí a striktně vylučují jakékoli jiné statní zřízení, které by mohlo nastat, kdyby se k moci dostala nějaká extremistická strana. Jediné země v Evropě Portugalsko a Německo mají možnost zakázat a rozpustit určité politické strany na ústavněprávní úrovni. Portugalsko i Řecko se inspirovalo Německem, které se k tomuto kroku rozhodlo po druhé světové válce, kdy stát řídil díky totalitnímu režimu a politické strany NSDAP Adolf Hitler. Ostatní státy se chrání zdlouhavým procesem, kdy přes soudy snaží nebezpečné politické strany nechat rozpustit a zakázat.¹⁷

Nejčastěji extremisté porušují základní lidská práva a svobody tím, že podle těchto listin jsou si všichni lidé navzájem rovni, a to extremisté svým nenávisným jednáním

---

¹⁵ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 25 – 38.

¹⁶ ŠEVČÍK, Michal. *Identita a mládež*. [Brno]: Nová kultura, 2021. Konceptuální klub Lva Borského. ISBN 978-80-907462-1-3., s. 47.

¹⁷ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 43 – 54.

porušují. Nejčastěji se jedná o porušování práva rovnosti všech ras ve společnosti, možnost svobodného vyznání náboženství, jazyka a politického přesvědčení, které jsou vyjádřené v dokumentech jako je Charta OSN (č. 30/1947 sb.), Deklaraci OSN o právech příslušejících k národnostním, etnických náboženským a jazykovým menšinám, mezinárodní pak o občanských a politických právech.¹⁸

Z pohledu kriminologie je extremismus opět velmi spletitý, nestálý a stále se vyvíjející fenomén, které není jednoduché monitorovat. Extremistické podněbí se od sebe navzájem liší svými ideologiemi, mírou agresivity, tematickým zaměřením a prostředky které využívají. Je nutné, aby se kriminologie zabývala projevy extremismu a to z důvodu prevence kriminality, kdy se může jednat o útoky, které jsou páčány skupinami, kdy vyznávají určitou ideologii, projevující se rasovou či náboženskou nesnášenlivostí a svým jednáním nebezpečně působí i na společnost. Kriminologický výzkum tyto projevy monitoruje a vyhodnocuje, nicméně nemůžeme zde mluvit o krátkodobém výzkumu, protože jak již bylo řečeno, extremismus je nestálý, stále se vyvíjí a formuje. Kriminologie má tři určité funkce, které monitorují kriminalitu v daných oblastech a to metodickou, (sloužící jako podklady ke změně či úpravě legislativy) prognostickou, (vyhodnocuje možné nové trendy kriminality) analytickou a informační, (objektivní poznatky o kriminalitě, které pomáhají určit výskyt kriminality, při volení preventivních prostředků).¹⁹

1.4.1 Trestné činy s extremistickým podtextem

Z důvodů, které již byly zmíněny výše, jako je spletitost atp., není možné jednoznačně určit typický trestný čin s extremistickým podtextem. Pokud se prokáže, že se jedná o trestný čin, který byl spáchán pod nenávistnou pohnutkou, jako například spáchání trestného činu na Jedná se totiž o okolnosti podmiňující vyšší trestní sazby u vraždy či ublížení na zdraví. Trestnou činnost s extremistickým podtextem můžeme rozlišit do tří základních skupin. Brachiální, verbální a grafickou. Samozřejmě se může stát, že se setkáme v praxi s kombinací těchto forem.²⁰

Kriminalita s extremistickým podtextem je podle MV ČR popisována jako „*ty formy trestné činnosti, o nichž je důvod se domnívat, že byly extrémistickými postoji*

---

¹⁸ CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6., s. 169 – 170.

¹⁹ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 27- 29

²⁰ Tamtéž, s. 30 – 31.

motivovány nebo ovlivněny. Alternativně lze v řadě případů používat i pojmu kriminalita motivována rasovou, národnostní nebo jinou sociální nenávistí.“ Následně MV ČR charakterizovalo, že „*jde o jednání, které naplňuje znaky skutkové podstaty trestného činu nebo přestupku a jeho pohnutkou je apriorní nenávist vyplývající z příslušnosti adresáta útoku k rase, národnosti, náboženství, třídě či jiné sociální skupině, přičemž specifickým typem zařaditelným do této kategorie kriminality jsou také útoky proti symbolům či představitelům existujícího společenského systému, jsou-li motivovány apriorní nenávistí vůči němu*“. Nejčastěji se tedy v praxi můžeme setkávat s následujícími trestnými činy:

- obecné ohrožení
- násilí proti skupině obyvatel a proti jednotlivci,
- hanobení národa, rasy a přesvědčení,
- výtržnictví,
- vražda,
- ublížení na zdraví,
- omezování osobní svobody,
- genocidium
- podpora a propagace hnutí směřujících k potlačení práv a svobod člověka atp.,

Samotná trestná činnost s extremistickým podtextem je podle některých autorů spontánní a není nijak připravována. Pachatelé jsou často nepříliš vyzrálí mladí lidé, kteří nebyli doposud trestáni. Charakteristická je agresivita vůči jiným osobám, které se od většiny společnosti odlišuje. (mají jinou barvu pleti, jinak se oblékají) Často je tato trestná činnost páchána ve skupině, kdy se jí mnohdy účastní i děti.²¹

---

²¹ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5., s. 25 – 28.

1.4.2 Problémy boje proti extremismu po roce 1989 a základní získávání informací

Po roce 1989 se velmi změnilы projevy, jednání a trestná činnost extremistických skupin. Změnila se také strukturace těchto skupin. Z menších skupin se vytvořila velmi propracovaná a disciplinovaná uskupení. Policie české republiky prošla ve zmíněném roce 1989 velkými změnami, aby dokázala fungovat v novém prostředí, kdy se extremisté začali odkazovat na svá práva a svobody, což bylo pro tehdejší policisty nové. Díky policistům, kteří se zajímali o problematiku extremismu, se postupem času vyvinul systém boje pro extremismu. V současné době policie disponuje množstvím policistů, kteří se zabývají výlučně trestnou činností s extremistickým podtextem.²²

U Policie ČR je věcně příslušný v rámci přípravného řízení hlavně Útvar pro odhalování organizovaného zločinu. Detektivové sbírají nejrůznější informace o extremistické aktivitě od svých informátorů, kteří se pohybují v zájmovém prostředí. Dlouhodobá infiltrace ze strany detektiva je velmi riskantní, protože tyto skupiny se projevují velmi agresivně a samotné odhalení by mohlo ohrozit detektiva na zdraví či životě.²³

---

²² VEGRICHTOVÁ, Barbora. Extremismus a společnost. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-7380-427-5, s. 198 – 199.

²³ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Bezpečnostní hrozby současnosti*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2016. ISBN 978-80-7251-462-5. s. 17.

1.5 Militantní demokracie a obranné mechanismy demokracie

Z historie víme, že v minulosti se každý vládce snažil, ochránit svůj systém, kterým vládl na daném území. V případě militantní demokracie se v podstatě bavíme o něčem podobném. Tento termín prvně použil německý akademik Karl Loewenstein, který vydával články, ve kterých upozorňoval na nebezpečí, které představuje Nacismus a Fašismus vůči demokracii. Tyto články varovně vydával v roce 1937. Jako obranu demokracie navrhuje změnu myšlení v politice a zároveň změnu v ústavně-právní rovině, kdy obrana demokracie z politické perspektivy by měla být vždy v rámci demokratických metod. Výjimkou měla být situace, kdy ideologie mají sklony k nastolení totality.²⁴

Samotná podstata militantní demokracie musí být bráněna takovým způsobem, aby se ubránila politickému extremismu, ať už pravicovému nebo levicovému. Největší otázka na toto, jak má být taková obrana nastavena, se objevila po nástupu nacionálního socialismu ve třicátých letech v Německu. Německý politolog Hans-Gerd Jaschke tvrdí, že účinný obranný způsob, jak chránit demokracii, je zabudování bezpečnostních opatření do ústavy a dalších zákonů. To by demokracii poskytlo nástroje, kterými se může sama bránit. Bohužel militantní demokracie představuje svou podstatou problém, protože k ochraně stabilní demokracie je zapotřebí omezení některých práv, což je zároveň v rozporu se základními principy demokracie. Toto někteří odborníci nazývají jako „*paradox militantní demokracie*“²⁵. Miroslav Mareš charakterizuje militantní demokracii u nás, jako „*takovou demokracii, která vystupuje ofenzivně pomocí právních, mocenských a diskursivních nástrojů proti svým ideovým nepřátelům uvnitř systému, a to ještě předtím, než tito nepřátelé iniciují naplnění hlavních hrozeb, které z jejich existence vyplývají. Tito nepřátelé jsou vystaveni represí, která je ovšem výsledkem demokratického politického procesu a nezasahuje nepřiměřeně do základních lidských práv*“.²⁶

---

²⁴ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 156 – 171.

²⁵ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 163.

²⁶ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 163.

Martin Klamt odborník, který se zabývá militantní demokracií, určil principy pro aplikování konceptu militantní demokracie v praxi.

1. Je nutné si uvědomit, že protidemokratické projevy se ne vždy uskutečňují v rámci demokratického systému. Mohou se objevovat i mimo něj. Na to by měl být připravený soubor antidemokratických opatření a zároveň by měl mít možnost ubránit demokracii proti těm, kteří zneužívají možnosti demokracie, společnosti a násilných metod i mimo tento politický systém.
2. Co se týče antidemokratických hrozeb internacionálního měřítka, měla by militantní obrana chránit demokracii jako v případě vnitrostátních hrozeb a pokusů o eliminaci demokracie. Zároveň Klamt uvádí jako problém, že prozatím chybí odpovídající prostředky v otázce ideologie, určení toho kdy půjde o obranu demokratického zřízení a kdy o obranu existence demokratického státu.
3. Nástroje militantní demokracie by měly být vždy uváděny do procesu obrany v nejvyšší možné míře zachování demokratických principů a hodnot právního státu. Demokratický se zároveň nemůže snažit vyloučit své ideové oponenty, protože by tím popíral jeho identitu. Je také potřeba vyvarovat se razantních a nestandardních postupů, jaké jsou za hranicemi ústavního státu, například vojenské zasahování při prezidentských volbách ve jménu boje za demokracii.²⁷

Klamt dále uvádí, že militantní demokracie má v některých státech Evropské Unie několik odpůrců, ale má zároveň existují státy, které velmi silně aplikují tento způsob ochrany demokracie. Mezi tyto státy můžeme zařadit Německo, Českou republiku a Polsko. Dále se v Evropě vyskytují státy, které militantní demokracii odmítají, a to třeba Nizozemskou, Irko a Lucembursko.²⁸

---

²⁷ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 156 – 171.

²⁸ DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. *Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus*. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. ISBN 978-80-7452-122-5. s. 156 – 171.

2 Kategorizace extremismu

Jak již bylo zmíněno, extremismus se nejčastěji kategorizuje na politický, ekologický, náboženský a národnostní. Jelikož je extremismus velmi komplikovaný pojem a jednotlivé skupiny se často projevují více než jedním typem těchto extremistických jednání, autor v následujících kapitolách tyto projevy jednotlivě charakterizuje.

2.1 Politický extremismus

Typ extremismu, který se odchyluje od obecně zavedených a v danou dobu aktuálně přijímaných norem svým politickým programem. Má výrazné prvky názorové nesnášenlivosti a také odmítá jakékoliv kompromisy. Projevuje se radikálním až militantním odmítáním politiky státu a jeho ústavního pořádku, a to dokonce i za použití násilí.²⁹

Politický extremismus umí dobře využívat demokratických nástrojů, včetně občanských práv a to za účelem vstupu do kontaktu s velkými veřejnými skupinami, opozičními hnutí a dalšími skupinami, schopnými převzít státní moc oproštěnou od jakékoliv demokratické kontroly ohrožených sociálních skupin či vrstev společnosti.³⁰

Politický extremismus je dále rozdělen na tzv. levicový a pravicový extremismus. Pravicový extremismus a jeho přívrženci jsou klasifikováni jako ti, kteří aplikují „v *prvé řadě nacionální, rasovou, etnickou zášť, sympatizující s historickým fašismem či nacismem*“. Naopak extremistické skupiny tzv. levicového extremismu jsou inspirovány „*záští sociální, třídní, antikulturní a jsou sympatizující s historickým komunismem nebo anarchismem*“.³¹

Politický extremismus využívá dnes dostupné technologie k šíření nepřátelské propagandy proti demokratickému systému, který je dnes v Evropě využíván. Extremistické skupiny projevující se politickým typem extremismu neustále monitorují,

---

²⁹ CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6., s. 44.

³⁰ CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6., s. 44.

³¹ MAREŠ, Miroslav, Ivo SVOBODA a Eduard STEHLÍK. *Extremismus jako bezpečnostní hrozba*. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, Odbor komunikace a propagace (OKP), 2011. ISBN 978-80-7278-568-1., s. 8.

zda již mají dostatečnou podporu a jestli je rozklad silových složek státu na tolik pokročilý, aby se mohli pokusit převzít vládu do vlastních rukou.³²

2.2 Ekologický extremismus

Ekologický extremismus je charakterizován vyhroceným jednáním skupin či jednotlivců, ovládaných ekologickými pohnutkami, nikoliv v mezích zákona, ale právě v těch případech, kdy se tyto osoby dopouštějí trestné činnosti. To se může projevat například poškozováním majetkové hodnoty, nebo bráněním legálním činnostem, které jsou dle jejich subjektivního hodnocení nebezpečné pro životní prostředí, jimi považované za nejdůležitější hodnotu.³³

Často dochází k užívání pojmu ekoterorismus synonymně k ekologickému extremismu. Rozdílem je však to, že terorismus je spíše forma prosazování daného názoru. Oproti tomu je extremismus chápán jako forma ideologie, neslučitelná s demokratickým státním zřízením.³⁴

Jedná se o poměrně mladý fenomén, spojený s životním prostředím a jeho ochranou. Prvotní myšlenky o ochraně přírody nejsou nezbytně špatné. To, co činí ekologický extremismus extremismem, je prosazování těchto myšlenek mimo meze zákona. Tedy do takové míry, která ohrožuje kontinuitu demokratického režimu. Příčina vzniku tedy tkví v přílišné radikalizaci ekologicky smýšlejících skupin, které se stávají hrozbou pro normální bezpečné fungování společnosti.³⁵

Na území České republiky za extremistickou skupinu projevující se ekologickým extremismem můžeme označit například Hnutí Duha, které se nejvíce proslavilo protesty proti výstavbě jaderné elektrárny Temelín. Aby výstavbu zastavili, její příslušníci používaly různé prostředky. Například šlo o petice či přemísťování stavebního materiálu přímo u výstavby této elektrárny. V letech 1992 se začala utvářet jasná ideologie tohoto

---

³² CHMELÍK, Jan. *Extremismus*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. ISBN 978-80-7380-376-6.

³³ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 23 – 24.

³⁴ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 23 – 24.

³⁵ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 23 – 24.

hnutí, které bylo extremistické. Především proto, že odmítalo politický a ekonomický systém, který neřešil problém v ekologii.³⁶

2.3 Náboženský extremismus

Náboženský extremismus zneužívá víru lidí, kteří jej následují, k upevnění své moci a někdy bohužel i k nastolení vlády takzvaného teokratického režimu. Nemusí jít jen o nastolení vlády tohoto režimu, ale někdy i o společenskou nesnášenlivost k určité z dalších teologií, (pokud toto náboženství netoleruje žádné jiné) způsobům vlády, rasové nenávisti atp. Součástí náboženského extremismu jsou náboženské sekty a jiná hnutí.³⁷

Je obtížné podchytit přesnou definici klasického náboženství. Především z důvodu existence jejich velkého množství a různorodosti. Například Émile Durkheim vidí náboženství jako jednotný systém víry a praktik, který se vztahuje k posvátným věcem. Tyto věci jsou charakterizovány jako odtahité a zakázané. Tento sociolog ve výsledku charakterizuje náboženství jako činnosti sjednocující všechny své přívržence v jediné společenství, které se nazývá církev.³⁸

---

³⁶ BINKA, Bohuslav. *Zelený extremismus: ideje a mentalita českých environmentálních hnutí*. [Brno]: Masarykova univerzita, 2008. ISBN 978-80-210-4791-4. s. 105 – 126.

³⁷ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. Sociologie (Grada). ISBN 978-80-7380-427-5, s. 20 – 22.

³⁸ PALS, Daniel L. *Osm teorií náboženství*. Praha: ExOriente, 2015. Religionistická knihovna. ISBN 978-80-905211-2-4. s. 100.

2.4 Národnostní extremismus

Národnostní extremismus někteří odborníci nazývají taktéž etnickým extremismem a na našem území již není aktuální, protože ze zpráv ministerstva vnitra jde o zanedbatelný počet extremistů. Nejvýznamnějším aktérem tohoto typu extremismu v ČR je tzv. Moravská osvobozenecká nebo zemská armáda, která působila v letech 1993–2001. Tato skupina vyhrožovala teroristickými útoky proti nepřátelům Moravy, ale ty nikdy nebyly realizovány.³⁹

Typickým znakem pro tento extremismus je rasismus. Stoupenci prezentují názory o nadřazenosti bílé rasy a podle nich je míšení s jinými podřadnými rasami největším zločinem, kterého se bílý člověk může dopustit. Často se tyto xenofobní až rasistické projevy skrývají za vlastenectví a patriotismus. Tyto názory velmi často čerpají z nechvalně proslulé nacistické ideologie.

---

³⁹ MINISTERSTVO VNITRA ČESKÉ REPUBLIKY. Co je extremismus [online]. © 2022 Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor bezpečnostní politiky, 25. listopadu 2010. [cit. 2022-03-20]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/clanek/co-je-extremismus.aspx>.

3 Pravicové extremistické skupiny, jejich činnost a historie

V přechodných kapitolách autor charakterizoval jednotlivé typy či kategorie extremismu. Jak již bylo zmíněno, některé skupiny se projevují více jak jedním typem extremismu. V následujících kapitolách tedy bude autor podrobněji zkoumat jednotlivé extremistické skupiny, uvede jejich historický vývoj, z jakých ideologií dané skupiny vycházejí a bude zkoumat jejich působnost v jejich minulosti a nyní.

3.1 Extremistická scéna na území ČR

Díky totalitnímu režimu se na našem území do roku 1990 vyskytovaly neonacistické či skinheadske skupiny jen výjimečně. Změna přišla až po zavedení demokratického systému, kdy již nebylo možné tyto fenomény tak razantně zakazovat, jako za komunistického režimu. Podle některých to byla nevyhnutelná daň, kterou si vyžádala přeměna politického systému ČR. Nicméně i v době ČSSR se vyskytovaly skupiny pravicově extremistické. Těmi byly skinheads a neonacisté, kteří působili na našem území. Jednou z nich byla například kapela Orlík, která vybízela své posluchače k nacionalismu, rasismu a anticikanismu svými písničkami jako je Bílá liga, Čech a Skinheadskej stát. Ve stejné době na území severních Čech, Moravy a Slezska působili neonacisté, kteří se považovali za potomky a přímé nástupce sudetských Němců, kteří napadali jejich spoluobčany a někdy i jiné subkultury skinheads.⁴⁰

3.1.1 Levicový extremismus po roce 1990

Svou aktivitu na našem území po roce 1990 vyvíjela také levicová či ultralevicová část extremistů, mezi níž patří Československá anarchistická federace. Tato skupina vznikla v roce 1995 a byla první anarchistickou skupinou, která vznikla po revoluci. Svou činnost a projevy odkazovala na anarchistické básníky, jako byl Petr Bezruč, Fráňa Šrámek a další. Tato skupina rozšiřovala povědomí o ideologii anarchismu a s ní spjatý soubor proti imperialismu a tím i kapitalismu. Tato skupina se nejvíce snažila o sjednocení jednotlivých anarchistických skupin, kterých se v tu dobu vyskytovalo poměrně velké množství. Dále o vytvoření komunikace, která měla za cíl vytvořit jednotnou vizi českého anarchismu.⁴¹

---

⁴⁰ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 115 – 125.

⁴¹ KALAMÁR, Štěpán. *Extremismus I*. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2011. ISBN 978-80-7251-355-0. s. 39.

Tato anarchistická skupina se také vyznačuje tím, že je velmi antisystémová a snaží se probourat bariéru útlaku, ať už se jedná o útlak ekonomický, sociologický či jiný. Nebrání se ani spojení s dalšími antisystémovými skupinami, které mají stejné či velmi podobné cíle. Projevy anarchismu a antisystémového myšlení můžeme vidět například v propagaci časopisů, webových výzev či jednotlivých sjezdů, kdy se příslušníci jednotlivých anarchistických skupin sjedou na určité místo a projednávají, jak se bude česká anarchistická scéna dál vyvíjet.⁴²

Anarchistická federace nadále existuje, i když odešlo několik jejích stěžejních vůdců, ale není nijak aktivní, a tím pádem již není nebezpečná pro náš politický systém a spíše se snaží udržet na živu. Pořádají různé přednášky, koncerty a další akce.

Dne 24. února, kdy Putinova vojska ruské armády podnikla invazi na Ukrajinu, se k této agresi vyjádřila dne 23. března i anarchistická federace na svém webu afed.cz. Uvedla, že odsuzuje tento akt agrese vůči suverénnímu státu, který je tedy podle nich řízen špatným kapitalistickým systémem, ale ke kterému anarchisté přistupují velmi solidárně a Putinovu invazi velmi odsuzují stejně jako zbytek západních mocností. Dále uvádí, že se musí tamní obyvatelé oprostít od nacionalismu a nenávisti vůči Rusům, protože bratrem války je podle nich nacionalismus.⁴³

Na tomto webu je i přehled různých protestů vůči systému ve světě, které probíhají a jsou pro společnost řízenou demokratickým kapitalismem nebezpečné. Nicméně anarchisté je podporují a schvalují, čímž se projevují extremisticky.

Dalším projevem anarchismu je Squatting. Squatteři jsou lidé, kteří zabírají domy, pozemky, či opuštěné stavby bez souhlasu majitele a pořádají zde různé akce. Tento typ extremismu je typický pro západ. Do naší země se tento způsob života začal dostávat a projevoval po pádu železné opony ze západu. Nejvíce se ten typ extremismu projevoval v Německu, především pak ve hlavním městě Berlín.⁴⁴

První squat vznikl v Praze v Buděňovech, což byla bývalá dělnická kolonie. Přebývali zde Punkeři a anarchisté od roku 1991 do roku 1992. Dalším už známějším squatem se stala Sochorka, která byla činžovním domem. V něm původně bydlel Jakub Polák, který

---

⁴² O nás. *Anarchistická federace* [online]. 2022 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: <https://www.afed.cz/o-nas>

⁴³ A3: Nacionalismus je bratr války. *Anarchistická federace* [online]. 2022 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: <https://www.afed.cz/text/7616/a3-nacionalismus-je-bratr-valky>

⁴⁴ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271., s. 163.

se po vystěhování ostatních nájemníků vrátil a společně s dalšími anarchisty a punkery zde pobývali. Squaty se stávaly tzv. ostrovy svobody, protože se z nich stala centra, která kombinovala alternativní možnost bydlení a autonomní centrum anarchistů. Ti na nich pořádali různé koncerty, schůze a další akce. Tento squat sídlil nedaleko fotbalového stadionu Sparta Praha na Letné. V tu dobu byli členové Sparty často skinheadi a rasisti, kteří napadali tento komplex. Díky jednomu úspěšnému útoku, kdy skinheadi ze Sparty napadli tento squat, byla zavolána policie a ta následně ukončila šarvátku a vyhnala tamní squatterry. Squatteři se pokusili tento objekt ještě obsadit, ale již neměl takový význam.⁴⁵

Nejznámějším squatem se stala vila Milada, která se nacházela v Pražské Tróji, kterou skupina squatterů obsadila v květnu 1998 a sídlila zde až do 30. června 2009, kdy byla násilně vyklizena. Opět se jednalo o autonomní centrum, které poskytovalo i alternativní možnost bydlení. Tento squat se stal nejznámějším hlavně z toho důvodu, že v roce 1998 odolal i násilnému pokusu o vyklizení tohoto squatu. Squatteři se pokoušeli domluvit s vlastníkem nemovitosti, aby zde mohli přebývat, ale bezúspěšně. Jako tomu bylo v případě jiných squatů, Milada byla centrem různých punkových subkultur a hardcorových koncertů.⁴⁶

3.1.2 Pravicový extremismus po roce 1990 a dnes

V devadesátých letech si skinheadská scéna začala zvykat na nový politický systém, který umožňoval svobodný projev jejich názorů na život ve společnosti. Díky tomu útoky tehdejších skinheads z agresivních útoků vůči menšinám eskalovaly až do brutálních fyzických útoků, kdy dokonce ubili k smrti své oběti. V polovině devadesátých let krajní pravici z 59 % tvořily lidé, kteří byli příznivci skinheads.⁴⁷

Dále se po roce 1990 se na našem území začaly objevovat útoky proti vietnamské komunitě a to ze strany skinheads, přesněji White Power skinheads, kteří napadli tyto menšiny. A to jak slovními nadávkami, tak i fyzickými útoky, což mělo za následek ozbrojování obou stran a násilné střety se někdy staly spíše masakrem.⁴⁸

---

⁴⁵ CHARVÁT, Jan a Bob KURÍK. *"Mikrofon je naše bomba": politika a hudební subkultury mládeže v postsocialistickém Česku*. Praha: Togga, 2018. ISBN 978-80-7476-137-9. s. 240 – 250.

⁴⁶ CHARVÁT, Jan a Bob KURÍK. *"Mikrofon je naše bomba": politika a hudební subkultury mládeže v postsocialistickém Česku*. Praha: Togga, 2018. ISBN 978-80-7476-137-9. s. 240 – 250.

⁴⁷ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervatismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1., s. 115 – 125.

⁴⁸ ŠEVČÍK, Michal. *Identita a mládež*. [Brno]: Nová kultura, 2021. Konceptuální klub Lva Borského. ISBN 978-80-907462-1-3., s. 47 – 53.

Společně s rasistickými skupinami, kterými byly White Power Skinheads, existovaly skupiny, které jejich rasistické činy odsuzovaly a sami se s nimi střetávaly v šarvátkách. Mezi ně můžeme zařadit hnutí S.H.A.R.P. Toto hnutí bylo antifašistické a mělo odpor k rasismu.⁴⁹

V dnešní době je na našem území podle statistik MV ČR přibližně 5 000 osob, které patří k nějaké subkultuře skinheads. V minulosti bylo v naší zemi mnohem více osob, které patřily k subkultuře skinheads. V dnešní době se skinheads rozdělují už jen na dvě skupiny, a to na apolitické a krajně pravicové. Skinheads opustily i tzv. uniformu, která se skládala z vysokých bot s ocelovou špičkou, vyholené hlavy a letecké bundy tzv. bomber. Dnes se v západní Evropě novodobému skinheadovi říká nipster. Jejich cíl zájmu se také pozměnil, nyní jsou proti globalizaci a mohou být i proti týrání zvířat.⁵⁰

Již výše bylo zmíněno, že extremismus je velmi nestálý a stále se vyvíjející fenomén, který se formuje a zdokonaluje. Ideologie neonacismu v dnešních dnech tvrdí, že není nutné, aby se Němečtí a Čeští neonacisti mezi sebou hašteřili. Podle nové ideologie by se měli spojit proti jejich nepřítelům, což jsou židé a příslušníci jiných ras. Nicméně stále je podle jejich ideologie nejčistší árijská rasa. Dále tito neonacisté tvrdí, že vítězství druhé světové války nepatřilo spojencům, ale židům. Vznikalo zde tedy mnoho nových skupin, které se postupem času rozpadaly či utvářely nové uskupení.⁵¹

Mezi tyto skupiny můžeme zařadit skupinu Autonomních nacionalistů či politickou stranu DSSS, která měla být rozpuštěna. Hnutí autonomních neonacistů fungovalo bez jakéhokoli vedení, nemělo tedy autoritativní princip, který byl stěžejním prvkem u nacismu. Toto hnutí vzniklo v roce 2007 a nemělo žádné ambice v politickém systému. Podle jejich ideologie by se jednalo o kolaboraci se systémem, kterým opovrhovali. Jejich propaganda mezi lety 2007–2012 oslovovala nejvíce mládež. Svou kampaní se snažili oslovovat mladé, kterým nabízeli kamarádkou atmosféru, která byla provázena rebelií vůči konzumní společnosti. Toto hnutí pořádalo různé demonstrace, které byli v duchu antisemitismu, rasismu a nenávisti vůči demokracii. Postupem času se toto uskupení začalo rozpadat. Důvodů bylo několik. Například různorodost a nejednotná

---

⁴⁹ SMOLÍK, Josef. *Subkultury mládeže: sociologické, psychologické a pedagogické aspekty*. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2017. ISBN 978-80-7509-498-8. s. 148 – 149.

⁵⁰ ŠEVČÍK, Michal. *Identita a mládež*. [Brno]: Nová kultura, 2021. Konceptuální klub Lva Borského. ISBN 978-80-907462-1-3. s. 47 – 53.

⁵¹ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 145 – 164.

ideologie, absence vůdce a ambice některých členů, kteří se odtrhli a zakládaly nové neonacistické skupiny.⁵²

DSSS (dělnická strana sociální spravedlnosti) je politická strana, která byla utvořena v roce 2004 a je umírněnou odnoží DS (dělnické strany). Samotná dělnická strana byla na rozhodnutí nejvyššího správního soudu 17. 2. 2010 rozpuštěna. Jednalo se o první rozpuštěnou stranu v ČR, která byla rozpuštěna pro svou aktivitu, kdy svou propagandou, programem a aktivitou podněcovala k násilí a nenávisti vůči etnickým a sociálním menšinám.⁵³

Dále se Nejvyšší správní soud rozhodl dělnickou stranu rozpustit, protože svou aktivitou ohrožovala demokratický systém státu. V případě DS se nejvyšší správní soud rozhodl pro rozpuštění a následný trest pro několik jejích členů.⁵⁴

3.2 Autonomní nacionalisté

Nápad tohoto nového pravicového neonacistického fenoménu pochází původně ze Spolkové republiky Německo, kde se začala formovat tato idea v roce 2002. Autonomní nacionalisté jsou novým fenoménem i díky svému zřízení, kdy jednotliví členové této skupiny na sobě nejsou navzájem nijak závislí. To jim poskytuje větší míru mobility a zároveň se jedná o preventivní kroky při rozkrývání těchto skupin ze strany bezpečnostních složek.⁵⁵

Autonomní nacionalisté se někdy až přibližují svými názory k levicovému extremismu. Jsou proti kapitalismu, proti globalizaci a zdůrazňují sociální problémy, které je potřeba řešit. Tato skupina se také je také mnohdy zaměřena na ekologii a ochranu přírody. Ať už se jedná o otázku nakládání s odpadem či o podporu psích útulků. Z prvního pohledu by se dalo říci, že jsou umírněnou skupinou. Image jejich příslušníků se skládá nejčastěji z černé barvy oblečení. Pro ztížení identifikace na různých protestech využívají kapuce, černé brýle, šátky a jinak maskující styl oblečení.⁵⁶

---

⁵² RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervatismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 145 – 164.

⁵³ NSS ROZPUSTIL DĚLNICKOU STRANU. *Nejvyšší správní soud* [online]. Brno, 2003 - 2020 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=art&art_id=427

⁵⁴ NSS ROZPUSTIL DĚLNICKOU STRANU. *Nejvyšší správní soud* [online]. Brno, 2003 - 2020 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=art&art_id=427

⁵⁵ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271. s. 151 – 153.

⁵⁶ Tamtéž.

Tato skupina se také distancuje od militantního jádra neonacionalismu, kdy se snaží zaujmout celou společnost a nejen mladou generaci lidí. Také k tomu využívají populistické a sociální témata. Tuto strategii si skupina převzala od německých autonomních nacionalistů. Nastává ale otázka, zda se jedná o jejich opravdový zájem ohledně těchto témat, nebo se jimi snaží jen distancovat od neonacismu a tím získat nové příznivce. S jistotou můžeme říci, že autonomní nacionalisté jsou novou formací, která se pomocí aktuálních témat snaží získat novou podporu a příznivce.⁵⁷

Zároveň autonomní nacionalismus zpřístupňuje nový neonacismus i novým stylům hudby, jako jsou hip-hop či reggae. Můžeme také hovořit o tom, že se jedná o styl neonacismu, který opouští staré skinheadské prostředí a styl oblékání.⁵⁸

Autonomní nacionalismus funguje a jeho principem je fungování bez jasně dané hierarchie, nicméně jednotlivé buňky fungují na sobě nezávisle a mají 15–20 členů. Poskytují možnost jednat jen a pouze dle svého uvážení. Pro tyto buňky je typický aktivismus, což se projevuje tím, jak se navzájem jednotlivé buňky vyzývají k aktivitě. Veškerou aktivitu si autonomní nacionalisté dokumentují a následně ji prezentují na svých internetových stránkách. Účastní se protestů a demonstrací a sprejují různá hesla.⁵⁹

Jestli se skupina distancuje od neonacionalismu je velmi diskutabilní, protože ze své podstaty se mohou zapojit do všech možných způsobů extremismu. Už jen z toho důvodu, že se každá buňka řídí sebe sama a není zde autoritativní režim řízení. Z tohoto důvodu se například autonomní nacionalisté zúčastnili protestů pořádných DS v Litvínově.⁶⁰

V současné době se autonomní nacionalisté začlenili do extremistických hnutí a stran pravicového extremismu. Neznamena to ale, že by zanikli. Jejich forma se pozměnila, ale jejich ideologie a skutečná podstata obsahu zůstala.⁶¹

---

⁵⁷ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271. s. 151 – 153.

⁵⁸ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271. s. 151 – 153.

⁵⁹ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271. s. 151 – 153.

⁶⁰ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁶¹ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost: Extremism and society*. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2013. ISBN 8073804271. s. 151 – 153.

3.3 Dělnická strana

Je nejvýznamnějším představitelem českého pravicového extremismu a za dobu své existence se stala nedílnou součástí politických otázek na našem území i mimo něj, díky spolupráci se zahraničními extremisty. Toto nové extremistické uskupení bylo zaznamenáno již v roce 2002, kdy se hnutí jmenovalo Nová Síla. Přejmenování na přišlo v roce 22. 1. 2003, kdy se pojmenovali Dělnická Strana.⁶²

Jednalo se o skupinu, která vystupovala pod ideou nacionálního socialismu, který měl být alternativou pro neoliberální kapitalismus. Dále tato politická strana měla odpor ke globalizaci, již zmíněnému liberalismu, socialismu nebo dále taky komunismu. Dále se tato skupina prezentovala myšlenkami, kdy se odkazovala na nesocialistické hnutí. Například na hnutí dělnické z 19. století, ale toto tvrzení bylo ve velkém rozporu s její propagací strany, kdy kopírovala barvy, plakáty a jiné propagační materiály, které připomínaly propagandu nechvalně známé NSDAP. Dále se strana odkazovala ještě na další pokračovatele nejrůznějších politických stran a osobností z minulosti, ať už se jednalo o Miladu Horákovou či T. G. Masaryka a jeho program humanitní demokracie. Následně DS poukazovala na nezbytnost toho, aby stát byl řízen totalitárně a mohl zasahovat a řídit ekonomiku, a to vše pro pracující Čechy ve všech odvětvích. Strana se také projevovala anticikanismem a antisystémovým myšlením, kterým si snažila získat nové příznivce.⁶³

Vedení DS si uvědomovalo, že se sama nedokáže zviditelnit, a tak spolupracovala s dalšími krajně pravicovými politickými stranami a svým jednáním se pokoušela o vytvoření pravicového bloku. To ve formě tzv. Národní pětky. Členy tohoto uskupení se měla stát Dělnická strana, Národní sjednocení, Národní strana, Republikáni Miroslava Sládka a strana Českého hnutí za národní Jednotu. Tento spolek vznikl v roce 2003 a v roce 2005 z něj DS vystoupila z důvodu názorových neshod s ostatními členy.⁶⁴

---

⁶² SMOLÍK, Josef. *Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012*. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. ISBN 978-80-7325-307-3. s. 127.

⁶³ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁶⁴ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

DS byla stranou, která se účastnila demonstrací a výstupů proti vstupu do Severoatlantické aliance. Kritizovala vstup do Evropské unie a také její vize silného národního státu odmítala existenci jiných národnostních menšin.⁶⁵

3.3.1 Založení Ochranných sborů DS a bitvy o sídliště Janov

Od roku 2007 DS začala využívat pro svou propagandu a získávání nových příznivců neúspěch řešení romské otázky v ČR, kdy na téma soužití s „nepřízpůsobivými“ získala strana největší ohlasy a podporu mezi veřejností. DS svou největší aktivitu začala v roce 2008 přesouvat do Ústeckého kraje, kde byla tato situace mezi tamním obyvatelstvem nejvíce napjatá. V tom DS spatřovala příležitost pro získání nových příznivců.⁶⁶

V roce 2008 byly založené tzv. Ochranné sbory, které byly i jedním z důvodů, proč byla DS zakázána. Jednalo se o nejvíce akceschopnou paramilitární složku krajní pravice. DS se inspirovala k vytvoření této skupiny ve středovýchodní Evropě.⁶⁷

Předseda strany Tomáš Vandas 4. října 2008 vyslal dvanáctičlennou skupinu OS-DS do Litvínova, kde měli zabránit terorizování majoritních starousedlíků ze strany minoritních Romů. Tato skupina se však dostala do konfliktu s romskými příslušníky, kteří byli vyzbrojeni násadami, golfovými holemi a klacky. Situaci řešila policie, kdy z místa příslušníky OS-DS vykážala.⁶⁸

Dne 18. října 2008 svolala DS neohlášený protest do Litvínova. Tohoto protestu se účastnilo okolo 300–350 příslušníků DS a na stovky tamních obyvatel. Kdy začala na tamním náměstí, kde se tuto akci snažila rozehnat policie za pomoci dělbuchů. Několik desítek protestujících se vydalo na sídliště Janov, kde jim policie zamezila přístup do

---

⁶⁵ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁶⁶ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁶⁷ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁶⁸ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

tamného sídliště. Někteří však obešli hradbu, kterou vytvořila pořádková jednotka. Vydali se do otevřeného boje s Romy. Na místě bylo několik raněných na obou stranách.⁶⁹

Největší protesty, které probíhaly v Litvínově, se uskutečnily na ohlášeném protestu v roce 17. listopadu v roce 2008. Této akce se účastnily i další extremistické skupiny Národního odporu a Autonomních nacionalistů, kteří na tuto akci zvali své příznivce. DS prohlašovala, že jde o protest proti pozitivní diskriminaci a policejnímu násilí. Následně také, že se zastává obyčejných, poctivě pracujících lidí. Díky této propagaci se protestů účastnilo okolo 1200 lidí. Ať už extremistů či prostých obyvatel tamního Litvínova.⁷⁰

Protesty v Litvínově se následně staly bojištěm pravicových extremistů, kteří mířili na sídliště Janov a policejních jednotek, které se jim pokoušely v jejich pokusech proniknout na Janov zabránit. Na příslušníky policie dopadaly nejrůznější nadávky a předměty jako dlažební kostky, klacky atp. Boje trvaly několik hodin, vyžádaly si zranění a ve městě dokonce někdo zapálil automobil městské policie.⁷¹

3.3.2 Volby v roce 2009 a následné zakázání DS

Díky svému aktivnímu účastenství a pořádání protestů v otázce anticikánské politiky DS, se tato politická strana vryla do vědomí občanů a začala získávat více a více příznivců a voličů ČR, kteří měli rozhodnout o volbách do poslanecké sněmovny a Evropského parlamentu. DS u voleb do Evropského parlamentu získala 1,08 % hlasů (25 368) z celkového počtu, zároveň při volbách do poslanecké sněmovny v ČR získala 59 888 hlasů, kdy překročila hranici jednoho procenta a měla nárok na státní příspěvek za získané hlasy. Nutnou hranici 5 % z celkové počtu nutnou pro vstup do poslanecké sněmovny tato strana získala hned v několika místech, a to například ve městě Most, Litvínov, Všehrady na Chomutovsku a v Rovné na Sokolovsku.⁷²

---

⁶⁹ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁷⁰ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 274.

⁷¹ ADAMEC, Tomáš a Michal PAVEC. Litvínov zažil drsnou bitku s extremisty. 15 zraněných. *Aktuálně.cz* [online]. 17. 11. 2008, 1 [cit. 2022-04-05]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/domaci/litvinov-zazil-drsnou-bitku-s-extremisty-15-zranenych/r~i:article:622325/>

⁷² RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

Jako následek zvyšující se podpory ze strany voličů se vláda rozhodla o předložení návrhu na zrušení a následné zakázání DS, který předložila nejvyššímu správnímu soudu již v roce 2008 a to dne 24. listopadu po protestech, které jsou zmíněny výše. Bohužel tento první pokus vlády o zrušení DS neuspěl a byl 14. března 2009 zamítnut. Vláda se tedy rozhodla, že zadá vypracování návrhu advokátní kanceláří Tomáše Sokola.⁷³

Nejvyšší správní soud rozhodl o rozpuštění DS rozsudkem, který padl 17. února 2010. Důvody které soud uvedl, jsou například že se: DS hlásí k historickému odkazu hitlerovského nacionalismu a socialismu, že její symbolika užívá taktéž symboliku nacionálního Německa, že OS-DS vyvolávaly a následně se účastnily násilných střetů s policií a minoritními komunitami a veřejně tyto kroky OS-DS schvalovala a ještě jejich činy heroizovala a oslavovala. Nakonec soud uvedl, že začala získávat vysokou podporu od voličů, čímž se stala bezprostředním rizikem pro demokracii.⁷⁴

DS se snažila tento rozsudek zvrátit, a tak 15. března podala návrh na zrušení rozhodnutí Nejvyššího správního soudu Ústavnímu soudu, ale ten tento návrh dne 27. května 2010 zamítl jako neopodstatněný.⁷⁵

3.4 Dělnická Strana Sociální Spravedlnosti (DSSS)

Tato politická strana vznikla již v roce 2004, kdy změnila své názvy a od svého vzniku se nijak moc nelišila od DS svým politickým programem a názory. Využívala velmi zanedbatelnou činnost a odborníci tvrdí, že se jednalo spíše o záložní možnost pro případ, že by DS byla rozpuštěna. Po roce 2010, kdy Nejvyšší správní soud rozpustil zmíněnou DS, se její základna přesunula do této politické strany.⁷⁶

3.4.1 Nástupce DS

DSSS navazuje v roce 2010 na rozpuštěnou stranu DS. V tuto chvíli se ale DSSS transformuje a podnikají se kroky, aby politická strana nebyla rozpuštěna jako tomu bylo

---

⁷³ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁷⁴ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁷⁵ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 235 – 256.

⁷⁶ VEGRICHTOVÁ, Barbora. *Extremismus a společnost*. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1. s. 153 – 154

v případě DS. DSSS přestává používat barvy, které byly typické pro nacistické Německo, dále upouští od převzatých plakátů, vytváří nové logo, které nahrazuje původní černá písmena DS v bílém kruhu rámovaný červeným ozubeným kolem. A to novými červenými písmeny a bustou modrého lva, který má nad hlavou čtvrtinu ozubeného kola. DSSS se také začala značně distancovat od ideologie nacistického Německa a jeho třetí říše.⁷⁷

Strana se také značně distancuje od násilných akcí, ať už verbálního či fyzického charakteru. Strana přestala spolupracovat s Autonomními nacionalisty a Národním odporem. Vandas dokonce v Duchcově na svém projevu odmítal střet příslušníků DSSS s policií. Nicméně podpořil místní způsobem, který odpovídá politickému projevu.⁷⁸

Samozřejmě že se svou novou umírněnou taktikou přišla strana o několik svých příznivců a desítky funkcionářů, kteří tento nový způsob projevů odmítaly. Umírněnost, kterou přijala DSSS, měla několik příčin. Mezi hlavní můžeme zařadit třeba nepřetržitý drobnohled ze strany bezpečnostních složek, dále měla zájem o získání nových příznivců a voličů a tím pádem se musela jistým způsobem distancovat od minulosti. Ta byla velice známá a nebyla přínosná, protože představovala antisystémovou skupinu s neonacistickými názory.⁷⁹

Změnu extremistických projevů tedy spíše útlumu zaznamenalo i ministerstvo vnitra. Ve své výroční zprávě uvádí, že důvody útlumu byly například probíhající trestní stíhání vysoce postavených a vůdčích osobností, nebo obavy možných represivních zákroků proti nové straně. Dále se omezily akce pořádané touto stranou na minimum. Pořádaly se jen ty, které byly k nějakým výročním událostem.⁸⁰

Extremistická scéna se díky rozpuštění DS rozdělila na několik menších subkultur, které neměly jako samotný pravicový extremismus jasně daný cíl. Jednalo se

---

⁷⁷ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 276.

⁷⁸ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 276.

⁷⁹ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. *Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století*. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 276.

⁸⁰ ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2015. *Ministerstvo vnitra Odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality* [online]. Praha, 2016, 2015, 52 [cit. 2022-04-09]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-extremismu-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2015.aspx>

o krizi, která zasáhla úplně celé spektrum pravicového extremismu v ČR. Důvody pro roztržštění tohoto fenoménu na několik menších subkultur byla i umírněnější strategie politického postupu DSSS, kdy někteří členové bývalé DS nesouhlasili s tímto postupem.⁸¹

3.5 Populismus, migrantská vlna a změna tématu extremistické scény

Mezi léty 2010–2013 se zaměření extremistických skupin obecně moc neměnilo. Stále převládal anticikanismus, tato skutečnost se však změnila v roce 2014. Celou Evropu zasáhla migrantská krize, která odstartovala anti přistěhovaleckou a antiislámskou politiku, kterou se zabývala nejen DSSS, ale touto cestou se snažily získat voliče i jiné politické strany. Islám krajní pravice považuje za velmi nebezpečný pro Evropskou kulturu a společenství. Novodobí neonacionalisté obviňují většinou migranty z arabských zemí, a to z podílení se na obchodu s heroinem, výstavby nových mešit a podle nich s tím spojené ohrožování tzv. „bílé evropské rasy“. Dále krajně pravicoví extremisté a krajně pravicové politické strany nerozlišují pojmy, jako jsou islám a islamismus, kdy jeden pojem je náboženství a druhý slouží k označení fundamentalistického politického programu.⁸²

Antiislamismus v těchto letech sílil také z důvodů zvýšení teroristických aktivity a zároveň radikalizace muslimů žijících v Evropě. Jedná o další problém, kterým se tyto extremistické uskupení zabývají a zveličovaly jej na celoevropském měřítku. Tím vyvolávaly absurdní strach a dále prohlubovaly postoje stereotypy k tzv. odlišné společnosti. Jedná se o klasickou strategii těchto uskupení, kterou se snaží získat další nové příznivce díky rasismu, xenofobii a představou toho, jak danou situaci státní systém nezvládá. Tato strategie se vyskytla na celém území Evropy a krajně pravicoví extremisté se jej pokoušeli zneužít ve svůj prospěch.⁸³

DSSS začala pořádat protesty, jako tomu bylo v případě romského obyvatelstva. Protesty byly proti migrantské politice a „islamizaci“ ČR. Tyto protesty se odehrávaly

---

⁸¹ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 276.

⁸² RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 276.

⁸³ VEGRICHTOVÁ, Barbora. Extremismus a společnost. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1 s. 301 – 302.

například v Praze, Brně nebo v Plzni. Vedle těchto protestních akcí se pořádaly také koncerty islamofobních kapel, jako je třeba kapela Ortel.⁸⁴

Nicméně tohoto téma se ujalo více politických stran, a proto vznikla poměrně vysoká konkurence, které čelila krajně pravicová politická strana DSSS.⁸⁵

Protiislamická politika a protimigrační výzvy DSSS se ukázaly jako neefektivní a zároveň se staly důkazem úpadku této politické strany. V celostátních volbách do poslanecké sněmovny v roce 2017 DSSS získala jen okolo 10 400 hlasů. Konkurenční strany si svým způsobem přivlastnily i témata, která měla ve svém programu zahrnuta DSSS. Jednalo se třeba o téma korupce, zmíněný antiislamismus a protiimigrační názory.⁸⁶ Zároveň minulost spojovaná s DSSS ji moc nepomohla, protože je obecně známé, že do této nově vzniklé politické strany přestoupilo jádro rozpuštěné strany DS.⁸⁷

3.6 Průzkum veřejného mínění na téma extremismus

Centrum pro výzkum veřejného mínění se zabývá výzkumem veřejného mínění na jednotlivá témata. Disponuje tazatelskou sítí okolo 500 účastníků, kteří jsou dotazováni na jednotlivá témata. Autor bude tato šetření v následující kapitole využívat ke zjištění, zda si veřejnost uvědomuje nebezpečí, které představují extremistické skupiny.⁸⁸

3.6.1 Postoj veřejnosti vůči extremistickým skupinám

V roce 2009, konkrétně mezi daty 31. 8. – 7. 9. 2009, proběhl výzkum veřejného mínění na téma postoje veřejnosti vůči extremistickým skupinám. Respondenti byli dotazováni na to, jaké politické strany by označili za extremistické, které by podle nich

---

⁸⁴ VEGRICHTOVÁ, Barbora. Extremismus a společnost. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1 s. 301 – 302.

⁸⁵ VEGRICHTOVÁ, Barbora. Extremismus a společnost. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. ISBN 978-80-7380-665-1 s. 301 – 302.

⁸⁶ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 274.

⁸⁷ RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století. Praha: Auditorium, 2020. ISBN 978-80-87284-84-1. s. 260 – 274.

⁸⁸ Kdo jsme. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. Praha: Sociologický ústav AV ČR, 2009 [cit. 2022-04-06]. Dostupné z: <https://cvvm.soc.cas.cz/cz/cvvm/kdo-jsme>

měly být zakázány, proč by měly být zakázány a v poslední řadě proč by neměly být zakázány.⁸⁹

Na otázku, které politické strany jsou podle nich extremistické, respondenti označovali nejvíce dělnickou stranu. Ta dostala 46 % z celkového počtu hlasů. Dále na druhém místě byla KSČM s 10 % a třetí takovou stranou byla označena Národní strana se 7 % hlasů.⁹⁰

Otázka druhá, zdali by podle respondentů měli být extremistické politické strany zakázány. Většina tázaných, přesněji 39 % s jistotou řekla, že by měli být určitě zakázány. 30 % souhlasilo se zakázáním těchto stran, 14 % tázaných by nezakazovali tyto politické strany a 17 % nemělo na toto téma ucelený názor.⁹¹

Třetí otázka se zabývala názory, proč by měly být politické skupiny zakázány. 23 % dotázaných kritizovalo agresivitu těchto politických stran, kterou se projevovaly. Další více, jak pětina respondentů (22 %) uvedla, že vnímá tyto politické strany jako ohrožení demokratického systému a pro 14 % dotázaných představovali tyto politické strany obecně škodlivý vliv. Ostatní respondenti označovali nebezpečnou xenofobní ideologii, která se vyznačuje fašismem a rasismem, čímž potlačuje lidská práva ostatních lidí, kteří patří k jednotlivým menšinám.⁹²

Proč by politické strany neměly být zakazovány, byla poslední otázka tohoto výzkumu. V této otázce se nejvíce (56 %) argumentovalo, že v demokratického systému by neměly být potlačovány názory i přes jejich ohrožující podtext vůči demokracii. Část respondentů s extremistickými stranami sympatizuje a někteří se obávají toho, že díky zákazu by tyto strany v budoucnosti měly větší podporu.⁹³

---

⁸⁹ VESELSKÝ, Michal. Postoj veřejnosti k extremistickým stranám. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2009, 2009, 5 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a643/f9/100959s_pv91016.pdf

⁹⁰ VESELSKÝ, Michal. Postoj veřejnosti k extremistickým stranám. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2009, 2009, 5 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a643/f9/100959s_pv91016.pdf

⁹¹ VESELSKÝ, Michal. Postoj veřejnosti k extremistickým stranám. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2009, 2009, 5 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a643/f9/100959s_pv91016.pdf

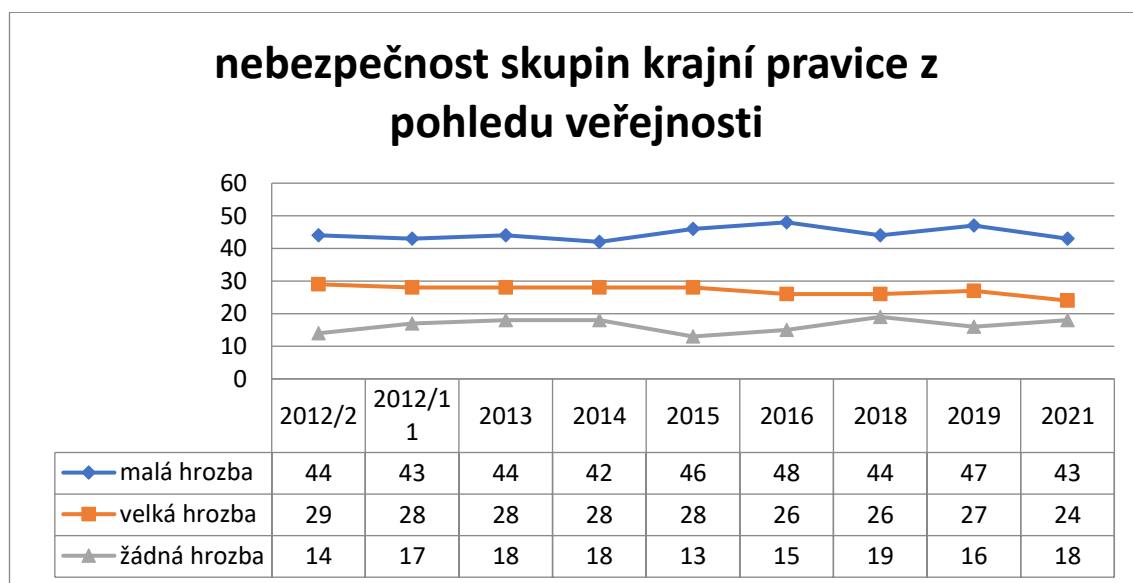
⁹² VESELSKÝ, Michal. Postoj veřejnosti k extremistickým stranám. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2009, 2009, 5 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a643/f9/100959s_pv91016.pdf

⁹³ VESELSKÝ, Michal. Postoj veřejnosti k extremistickým stranám. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2009, 2009, 5 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a643/f9/100959s_pv91016.pdf

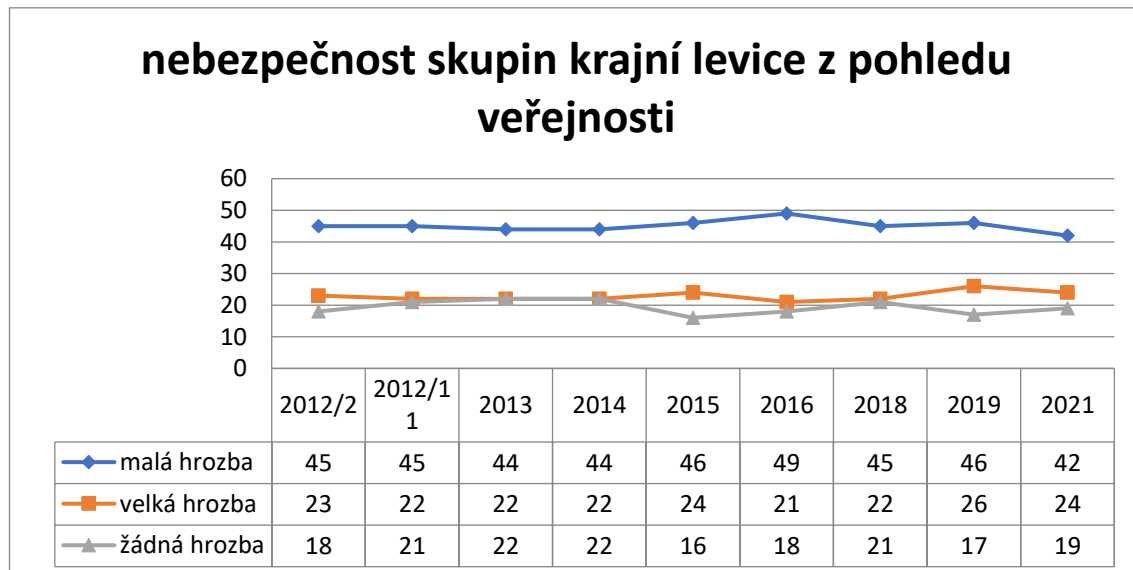
3.6.2 Výzkum CVVM na téma celospolečenské hrozby podle veřejnosti

Následující grafy, jak velkou bezpečnostní hrozbu představuje krajní pravice a krajní levice, podle veřejnosti v průběhu let. Tyto informace jsou brány z centra pro výzkum veřejného mínění a to v letech 2012 – 2021.

Graf 1 Nebezpečnost krajní levice z pohledu veřejnosti

Graf 2 Nebezpečnost krajní pravice z pohledu veřejnosti

(odpovědi dopočtu do 100% tvoří odpovědi nevím u obou grafů)⁹⁴

⁹⁴ SPŮRNÝ, Martin. Celospolečenské hrozby podle veřejnosti. *Centrum pro výzkum veřejného mínění* [online]. 2021, 2021, 6 [cit. 2022-04-08]. Dostupné z: https://cvvm.soc.cas.cz/media/com_form2content/documents/c2/a5399/f9/po210714.pdf

4 Rozhovor

Autor provedl rozhovor se třemi na sobě nezávislími extremisty, kdy tyto rozhovory byly prováděny každý zvlášť. Všechny tyto rozhovory se pohybovaly okolo 40 minut. Autor byl požádán o neuvádění jmen z důvodu zachování anonymity. Každý rozhovor byl nahráván na diktafon a na základě opakovaného poslechu autor sestavil opis těchto rozhovorů.

1. Kdy jsi se přidal k extremistické skupině?

Extremista 1) „*To mi bylo nějakých 16 let v nějakém roce 94/95.*“

Extremista 2) „*V mládí v nějakých 17 letech.*“

Extremista 3) „*Vždycky jsem se tahala s těmahle „problémovými“ typama. V 17 letech jsem se dala dohromady s jedním, co byl právě skin. Bral mě na různé koncerty určené pro skiny a mně se to líbilo.*“

2. Proč jste se přidal k extremistické skupině?

Extremista 1) „*Hele to do nějakých 15 let jsem byl každej den třískanej a vyvrcholilo to jednoho dne, kdy jsem šel ven a vzbudil jsem se v nemocnici. Nahlásil jsem to na policajty, ukázal jsem jim je na fotkách a po třech měsících mi přišel dopis o tom, že pro nedostatek důkazů pozastavují trestní stíhání. To jsem si řekl, že takhle ne, a že je potřeba něco s tím udělat.*“

Extremista 2) „*Já jsem velký vlastenec, mám rád tu naši kulturu a nelíbilo se mi, že se jí prostě snaží každej nějak pošpinit, ať už šlo o vietnamce nebo cikány, to není čistá Evropa. Naše kultura přeci nesmí být multikulti. Nechtěl jsem, aby se tohle dělo, chtěl jsem, aby byla ta naše malá země zachovaná.*“

Extremista 3) „*Jak jsem řekla, měla jsem přítele, co byl skin. Ten mě do toho zatáhnul a mně se to začalo líbit, ne úplně to, co chtěli, jako ty jejich teorie čistý bílý Evropy, ale ten životní styl. Neřešili koniny, žili si tak nějak po svém.*“

3. Jaký máte názor na Dělnickou stranu sociální spravedlnosti?

Extremista 1) „*Hele za mě Dělnická strana byla, je a bude banda idiotů a já s nima nechci mít nic společnýho. Je to póza a populismus, kterýho oni využívaj, jako SPD. Za mě DS je hroznej průser.*“

Extremista 2) „*Já sem voličem Dělnický strany, takže za mě dobrý. Líbí se mi to, že se nebojí říct svůj názor na plnou hubu, že migranti jsou problém, kterej stojí peníze nás všechny, že cikáni by měli jít do práce. Za mě je DS strana, která je vlastenecká a takový já dám svůj hlas, navíc se už několikrát snažili vyřešit problém s cikánama, když všichni ostatní kolem nich chodili po špičkách.*“

Extremista 3) „*Nevím politika mě nezajímá.*“

4. Jak jste vnímal/a rozpuštění Dělnické Strany?

Extremista 1) „*Jak jsem řekl, je to banda idiotů, který se snažili o něco, co bylo jasné, že prostě nevyjde. Že proti nim prostě stát zasáhne. Pro mě osobně to nebylo vůbec žádný překvapení.*“

Extremista 2) „*No ono se to těm nahoře nehodilo do krámu. Oni si totiž tím jak se stavěli k problémům čelem a řešili to, to se lidem líbilo a tak jim dávali hlasy a přece nechtěli, aby se nějaká Dělnická strana dostala vysoko, tak jí zakázaly za něco, co úplně nebyla pravda, oni to byly vlastenci ne náckové.*“

Extremista 3) „*Já jsem to nijak moc nevnímala, akorát vím, že pak byly všichni podělaný strachy vůbec něco udělat, aby je nezavřeli, to je asi to jediný, jak jsem to vnímala.*“

5. Proč si myslíte, že se k extremistickým skupinám lidé přidávají?

Extremista 1) „*No tak mladý to je jasné. Cejtí se drsně, že jsou náckové nebo skini, dneska je to jenom póza, která jim dává nějaký pocit nadřazenosti. Dřív to takhle vůbec nebylo. Dřív se k nám přidávaly lidi, který chtěli něco změnit.*“

Extremista 2) „*To jsou většinou lidi, který chtěj něco změnit. Chtěj, aby cigoši chodili do práce jako normální lidi a neokrádaly stát a nás, který jim ty dávky platíme, protože tak to je. Jenom je potřeba, aby si to uvědomilo víc lidí, na tohle právě upozorňovala Dělnická strana.*“

Extremista 3) „*Já nevím, to že se někdo přidá k extremistům, neznamena hned, že jde někoho mlátit, o tom to není. Bylo to hlavně o tom, že se sešla parta, která si měla co říct, pokecali, dali si nějaký to pivo a panáka u toho poslouchali tvrdou hudbu. Z mého pohledu to bylo hlavně o tomhle. Jasně že ta hudba nebyla úplně taková, jako hrajou na Evropě, ale mně se líbila a líbí do dneška.*“

6. Funguje v extremistických skupinách nějaká hierarchie?

Extremista 1) „*No, když jsem začínal já v těch devadesátkách, tak jsem se vůbec nesměl vyjadřovat, neseděl jsem s nima ani u jednoho stolu. Až po čase jsem mohl začít nějak projevovat a pak mě začali brát právě i na koncerty. Ale to je furt stejný a vždycky to takový bude, protože je někdo ty mladý musí naučit respektu vůči těm starším.*“

Extremista 2) „*Jasně, že funguje. Žádný nováček si nesmí myslet, že když je jeden z nás, tak že hned bude mít všechno, tak to nefunguje. Nejdřív musí ukázat, jestli je fakt jedním z nás a pak až se s nima začnou bavit všichni. Je to hodně o kamarádství a společnosti, ale pro nově příchozí ty si to musí nějak zasloužit.*“

Extremista 3) „*Já, jelikož jsem ženská a byla jsem holkou jednoho, kterej k nim patřil léta, tak jsem s tím neměla problém. Přijali mě mezi sebe docela rychle, ale vím, že mladý kluci měli třeba problémy. Byla jsem svědkem, že když se jeden z nich zapojil do hovoru, tak na něj jeden ze starších začal rvát, že není jeden z nich a ať se sebere a táhne se bavit s černejma, jestli se mu to nelíbí.*“

7. Jaký máte vztah k romské komunitě?

Extremista 1) „*No hodně negativní. Právě kvůli nim jsem se přidal ke skinům, ale tady v Rokycanech to bude vždycky takový. Plešky, pankáči a černý a bude se to všechno řezat mezi sebou, to se nezmění.*“

Extremista 2) „*Co je to za otázku?! Vždyť to jsou všechno jenom vyžírky, který makat nikdy nebudou, a přesto se maj líp než ty, který poctivě pracujou! Kradou, berou fet, anebo prodávaj a jezdí si v luxusních kárách nebo taxíkách. To je vždycky vidět, kdy berou dávky, protože se sjedou do krámů a nakupujou plný košíky. Přijedou taxíkem a odjedou taxíkem.*“

Extremista 3) „*Vím, že mezi nimi jsou i některý, který poctivě pracujou. Ty mi nevadí, s některýma se dokonce i bavím. Ale pak jsou tu ty, který jenom čekaj na složenku, vyzvednou prachy, zajdou si někam na automaty u toho se vožerou a dělaj bordel. Ty mi vadí opravdu hodně. Nejde je házet do jednoho pytle.*“

8. Jaký máte postoj vůči vietnamské komunitě?

Extremista 1) „*To je úplně jiný než cikáni. Ty pracujou, člověk je vidí v těch jejich večerkách ve dne v noci, nemaj ani přestávku. Nelíbí se mi tedy, že prodávaj drogy, ale*

aspoň to nejsou paraziti jako jiný. Jejich děti tady normálně chodí do školy a pak do práce, s těma nemám takovej problém.“

Extremista 2) *„Nemám je rád. Provádí tady všelijaký podvody a navíc ty jejich večerky jsou na každým rohu. Dneska aby člověk hledal normální české krámy. Nemyslím Kaufland a tak podobně, ale prostě malý krámy jako to bylo dřív. To dneska skoro neexistuje, protože jsou tyhle obrovské korporace, který ani nejsou českých majitelů. Ale prostě taková malá česká samoobsluha, ta už se vidí jen výjimečně.“*

Extremista 3) *„Vietnamci mi nevadí asi vůbec. Myslím si, že jsou úplně v pohodě, nikdy jsem s žádným neměla problém. Pracujou, jejich čeština je teda hrozná. Když tady žijou, mohli by se snažit si jí zlepšit, ale to je asi minimální problém.“*

9. Jaký jste měl/a postoj k migrační krizi v roce 2014?

Extremista 1) *„No co si budu, to jsem tady nechtěl, byl jsem zásadně proti tomu. Pokud utíkaly matky s malejma dětma a opravdu tam byla válka, to jako určitě. Tak jsem říkal fajn, ale pak začali jezdit takový ty ekonomický uprchlíci 20 let a první co je zajímalo nabíječka k Iphonu. A pak jsi viděl, co vyváděli v tom tunelu mezi Francií a Anglií a pak to začalo. Rozbíjeli a napadli řidiče kamionu, začali znásilňovat a vraždit a nesměl jsi nic. Všichni se jich báli, nesměl jsi říct nic a ty přibližně piráti, ty je tady chtěli.“*

Extremista 2) *„Tohle jsem vnímal asi jako největší ohrožení naší země, protože sem šli lidi, který se neumí chovat. Nějaký arabáši, který chtěj jen tu svoji kulturu, to sem byl fakt proti tomu, protože to nebyli lidi, který utíkali před válkou. To byli lidi, který chtěli zabrat naši zemi a udělat z ní svůj stát, kde by byl Islám a další jejich hovadiny. Byl jsem i na nějakých protestech proti migrantům, já je tady prostě nechtěl.“*

Extremista 3) *„Byl to problém, kterej nikdo nechtěl řešit. Neutíkaly ženský s dětma, ale mladý chlapi. To si myslím, že nebylo správný. Nevím proč bychom jim měli dávat nějaký možnosti azylu a pobytu u nás, stejně to nechtěli. Šli radši do Německa, kde měli daleko větší příspěvky od státu, jsou to vyžírky, který tu pak dělaj bordel, protože se neumí přizpůsobit.“*

10. Jaký máte názor na Covid-19?

Extremista 1) *„Hele to jsme seděli takhle u Filipa 12. března. Já jsem tam s kámošem slavil narožky a říkal jsem mu, že ten covid to bude hroznej průser no a druhý den se to*

všechno zavřelo. 30 % hospod kvůli covidu a jejich opatřením zkrachovalo. Takže celej covid komedie neskutečná.“

Extremista 2) „Podvod. Takhle ted'ka covid není, ten přejel ruskej tank a oni z toho měli hlavně prachy, z těch vakcín a ze všeho toho okolo. Tohle nevěřím vůbec týhle vládě demokratický, já jsem jí nikdy nevěřil. Celá česká vláda jsou převlečený komunisti za demokraty. Nemám k tomu slov prostě vůbec.“

Extremista 3) „Covid já vnímám jako nemoc, která mi vzala příbuzné a nemyslím si, že je to nějaká horší rýmička. Sama jsem ho prodělala, byla jsem neschopná cokoli udělat. Vím, že na to má hodně lidí jinej názor, ale já jsem fakt covid měla s ne úplně lehkým průběhem a zemřeli mi na něj 2 členové rodiny.“

11. Jste očkován/á proti covid-19?

Extremista 1) „Ano, mám všechny tři dávky, ale už bych do toho znova nešel. Vyplo mě to úplně zdravotně, už to do mě nikdo nikdy neodstane.“

Extremista 2) „Ne a žiju i bez toho. Jasně bylo to jeden čas těžký, člověk nikam nemohl, ale to už je pryč, ted' se covid neřeší a všechno už rozvolnili, takže se ani v budoucnu nenechám očkovat.“

Extremista 3) Jo jsem naočkovaná pfizerem.

12. Jaký jste měl/a názor na mimořádná a ochranná opatření proti covid-19?

Extremista 1) „No hrozný. Já jsem si nikdy nemyslel, že by mi někdo ve 42 letech zakazoval po devátý hodině chodit ven kvůli nějaký nemoci, která vlastně není ani smrtelná, protože na začátku trvala karanténa 14 dní, pak 10 a nakonec 5. Já jsem si připadl, když jsem šel od známých z hospody ve tři ráno, jako kdybych vykradl banku. Normálně jsem se musel schovávat v taxíku, aby mi mě protijedoucí policajti neviděli. No hrozný.“

Extremista 2) „No ukázalo se, že demokracie není až tak demokratická. Že si prostě nemůžeš dělat, co chceš. Protože je tu ted' nějaká nemoc, a proto se lidi nesmí scházet, chodit do hospody, ty pak stejně zavřeli. Pak to bylo zase, že tam chodit můžeš, ale jen s odstupem. No hrozná komedie to byla.“

Extremista 3) „Díky těmhle jejich opatřením jsem přišla o práci, kterou jsem měla ráda a dělala jsem ji 10 let. Vůbec se mi jejich opatření nelíbila. Nejspíš to bylo potřeba, nějak omezit ten kontakt mezi lidma, ale takhle omezovat podnikání to prostě nejde.“

13. Jaký máte názor na válku na Ukrajině?

Extremista 1) „Hele to právě vůbec nevím, nebo ještě jsem k tomu nedošel. Je to průser. Jako v týhle době si nikdo nesmí dovolit napadnout cizí stát, ať je to Ukrajina nebo američani, když vybombardovali Jugošku, nesmí si to dovolit nikdo. Tohle bude mít ještě strašně velký následky a budou na to doplácet všichni a hodně let. Už teď tady potkáváš Ukrajince ve značkovejch hadrech a s Ipohonama v ruce, ukrajinky maj udělaný nehty a tak, ale tohle jsou přesně ty vychcaný, kterým jde zase jen o ty prachy, co mi jim naše vláda nastrká. Půlka se rozkrade a my to všichni zaplatíme. Neříkam, že jim není potřeba pomoc, já sám jsem poslal peníze i jsem daroval nějaký hadry a jídlo, ale už bych to neudělal“

Extremista 2) „Je to další uměle vytvořenej konflikt, ze kterýho bude jen někdo těžit. Ty zbraně, který se tam teď posílaj, tak se pak budou muset zase vyrobit, aby ty státy, který je tam posílaj, měli zbraně pro sebe, je to zase jenom o prachách. My už tu máme ukrajinců dost teď, berou práci nám, který se tu narodili a tohle bude mít ještě velkou dohru si myslím, protože si to lidi nenechaj líbit. Vláda dává těmhle lidem zase prachy a na svoje lidi kašle.“

Extremista 3) „Je to nepředstavitelný, že v dnešní době ještě někdo válčí. To že se zabijí někde tamhle na východě, to je jasný, tam je to úplně normální. Ale tady by měla přece fungovat nějaká komunikace mezi těma státa. Nejhorší na tom je, že tu válku zažívají děti, který by tohle neměli zažít nikdy. Určitě je to poznamená a těm matkám s dětma se musí pomoct, ať to stojí, co to stojí.“

4.1 Vyhodnocení rozhovorů

Autor během rozhovorů získal tři na sobě nezávislé pohledy, které se u některých otázek odlišovali, ale v dalších se naopak byly takřka totožné. Z toho důvodu autor v této kapitole vyhodnotí ty, na kterých se respondenti shodovali a ty, kde se názory rozcházel.

4.1.1 Otázka 1. – 2.

V této otázce byly respondenti dotazováni na to, v kolika letech se přidali k extremistické skupině, a jak se k nim vlastně dostali. Všichni dotazovaní na otázku v kolika letech se připojili, odpověděli, že se k takové skupině připojili ještě před dosažením 18 let věku. Další otázka byla směřována na důvody toho, proč se připojili k těmto skupinám. Zde dva respondenti uvedli, že se sami rozhodli něco změnit a vzali situaci tzv. do vlastních rukou. Jeden respondent se ke skupině připojil díky známosti.

Zde můžeme nalézat spojitost mezi psychologií a sociologií. Potvrdilo se, že k extremistickým skupinám se přidávají i mladiství. Zároveň zde tyto výsledky potvrdili, že ke vzniku extremistických myšlenek u jedinců působí i okruh lidí, se kterými se lidé schází. U jednoho respondenta se jednalo o nespokojenost s orgány činnými v trestním řízení a u druhého o xenofobii, rasismus a odpor proti multikulturní společnosti.

4.1.2 Otázka 3. – 4.

Zde se autor zaměřoval na to, jak vnímají Dělnickou stranu a její následné rozpuštění samotní pravicoví extremisti. Zde se jejich názory rozcházejí, protože jeden z nich absolutně odmítá DS a druhý s ní sympatizuje a volí ji. Podle názoru druhého respondenta, se jedná o politickou stranu vlastenců. Třetí respondent uvedl, že se o politiku nezajímá. V případě druhé otázky se první respondent zmínil, že si za to mohou sami, a že tato reakce byla očekávaná. Druhý respondent zmiňuje, že vláda měla strach, který podle něj byl důvodem, pro rozpuštění strany. Poslední respondent tuto otázku komentoval tím, že ji neznamenal, ale že v této době panovala u pravicových extremistů nervozita a strach z dalších následků.

4.1.3 Otázka 5.

Tato otázka byla stanovena na jejich názor, proč se k nim přidávají noví příznivci. Zde se názory rozcházejí, protože první respondent poukazuje na to, že v minulosti se k extremistickým skupinám přidávali lidé, kteří chtěli něco změnit. Dnes je to podle něj jen póza. Druhý respondent naopak poukazuje na to, že se k nim přidávají právě lidé, kteří

chtějí přebrat věci do tzv. vlastních rukou a něco změnit. Poslední respondent tvrdí, že to může být i kvůli životnímu stylu, které toto „kamarádské“ prostředí poskytuje. Že jde i o víc než jen o násilí a ideologii.

4.1.4 Otázka 6.

Pojednává o hierarchickém způsobu vedení v této skupině. Všichni respondenti si museli vydobýt právo, aby nováčky tyto skupiny brali vážně a respektovali je. Poslední respondentka, která se k takové skupině přidala. Tvrdí, že s tím neměla problém, protože zde měla známost, která ji dost pomohla.

4.1.5 Otázka 7. – 9.

Zde se jednalo o otázky, které pojednávali o problematice romské komunity, vietnamské komunity a migrační krize v roce 2015 a jaký mají postoj k těmto tématům.

V otázce 7. se téměř všichni respondenti shodli na tom, že je romská komunita problémová, a že jsou to podle nich jen „paraziti“ společnosti. Třetí respondentka uvedla, že se nemohou brát všichni stejně, a že určitě existují určité výjimky.

V otázce 8. se dva respondenti shodli na tom, že vietnamská komunita není tak problémová jako první zmíněná a že s ní nemají žádný problém. Dva respondenti uvedli, že tato komunita prodává drogy, což se jim nelíbí a jeden respondent uvedl, že vietnamská komunita mu vadí, protože utlačuje české podnikatele a maloobchody.

U otázky 9. se shodovali, že migranty u nás v České republice určitě nechtějí, protože se jednalo většinou o muže. Většina z nich je označila za ekonomické uprchlíky, kteří se nepřizpůsobí a páchají trestnou činností.

Výsledky těchto otázek dokazují, že zde vznikají sociální předsudky, které mohou vést k sociálnímu napětí ve společnosti a následnému vzniku extremistických myšlenek u jednotlivců. Zároveň poslední otázka se týkala migrace, ke které se respondenti také vyjádřili spíše negativně a jsou spíše tedy xenofobní, což představuje stejný problém.

4.1.6 Otázka 10. – 12.

Zde se autor zaměřil na pandemii covid-19, která zasáhla celý svět. Zjišťoval názory extremistů na samotnou pandemii. Zdali jsou očkování a opatření, kterým čelila naše země během pandemie opodstatněná.

Otázka 10. pojednávala o samotné pandemii, kdy dva respondenti uvedli, že se jednalo o komedii, která stála daňové poplatníky ohromné peníze pro nic za nic. Jedna respondentka uvedla, že ji kvůli nemoci odešli 2 členové rodiny. Tedy podle jejího názoru to žádná „rýmička“ není.

Otázka 11. zjišťuje názor respondentů na očkování proti covid-19. Zde se dva respondenti shodovali na tom, že mají kompletní vakcinaci. Jeden, že očkovan není a ani se očkovat nenechá.

Otázka 12. zjišťovala, jaké mají respondenti názory na opatření, která vydávala vláda na omezení šíření této pandemie. Zde se všichni shodovali, že šlo o nepřiměřený zásah do oblasti podnikání. Jedna respondentka uvedla, že kvůli těmto opatření přišla o práci, kterou vykonávala 10 let.

4.1.7 Otázka 13.

Zde byl zjišťován pohled extremistů na válečný konflikt, který probíhá na Ukrajině. Dva vyjádřili svou solidaritu vůči tamnímu obyvatelstvu, ale vzápětí jeden řekl, že už by jim žádné peníze neposlal. Jeden respondent uvedl, že je to normální, že je to uměle vyvolaný konflikt, aby se vyráběli nové zbraně a že je to opět jen o penězích.

Opět zde mohou vznikat sociální předsudky vůči imigrantům, které mohou vést ke vzniku sociálního napětí a vzniku extremistických myšlenek.

Závěr

Extremistické skupiny jsou hrozbou demokratických systémů. Demokratické země jsou nastaveny tak, aby umožnili maximální míru svobody všem svým občanům. Tím však umožňují i existenci nebezpečným extremistickým skupinám. V rámci této práce byly zjištěny a popsány nezbytné podmínky pro vznik extremistických skupin a byla řešena otázka, zdali si veřejnost uvědomuje jejich nebezpečnost.

Autor tuto problematiku analyzoval za použití odborné literatury, ověřených internetových zdrojů a provedl rozhovor se třemi extremisty. Z literatury autor použil zdroje zabývající se extremistickými skupinami, sociologií, psychologií a právem.

V teoretické části práce je ujasněno, co je to extremismus a autor definoval, jaké podmínky jsou nezbytné pro vznik extremistických skupin z hlediska sociologie a psychologie. Autor zjistil, že vznik extremistických skupin je ovlivněn několika aspekty, například jej ovlivňuje míra nezaměstnanosti, úroveň vzdělanosti obyvatelstva, rasové a náboženské předsudky. Psychologie rozděluje extremisty na čtyři základní typy extremistických projevů, které autor ve své práci uvedl.

Bakalářská práce byla následně zaměřena na Dělnickou stranu, kdy tato politická strana využívala napjaté sociální situace na severu republiky a svými názory vybízela obyvatelstvo k rasové nesnášenlivosti vůči romské komunitě, čímž se projevovala extremisticky. Díky těmto krokům začala získávat podporu od tamních obyvatel a v roce 2009 získala 1 % hlasů voličů ve volbách do poslanecké sněmovny. Protože svou ideologií ohrožovala demokratický systém státu a získávala nové příznivce, byla vláda nucena předložit návrh na rozpuštění Dělnické strany a dne 17. února 2010 byla tato politická strana rozpuštěna rozsudkem Nejvyššího správního soudu.

Autor dále popisoval následný vývoj krajní pravice, zjistil, že po rozpuštění zmíněné politické strany se přesunulo její jádro příznivců do jiné krajně pravicové politické strany, která působila na našem území. Jednalo se o Dělnickou stranu sociální spravedlnosti. Tato strana se poučila z minulosti a začala se projevovat umírněněji než Dělnická strana, ale zároveň stále měla výhrady proti demokracii Evropské unie a proti romské menšině. Zvrat přišel v roce 2014, kdy Evropu zasáhla migrační krize a k získání nových příznivců se krajní pravice začala projevovat xenofobně, což je vše popsáno v této bakalářské práci.

Za použití záznamů centra pro zjišťování veřejného mínění autor také zjišťoval, nakolik je veřejnost informována ohledně nebezpečí těchto extremistických skupin. Na základě získaných dat autor vytvořil dva grafy ohledně veřejného mínění na téma krajně levicových a krajně pravicových skupin a zjistil, že si veřejnost uvědomuje nebezpečí extremistických skupin. Nevěnuje jim však velkou pozornost, protože je to v dnešní době okrajový problém společnosti.

V rozhovoru se autor dotazoval respondentů na jejich názor na jednotlivé situace. Například, kdy z jejich pohledu byla omezována jejich práva a svobody. Dále se autor ptal na otázky týkající se sociálních předsudků respondentů vůči občanům s jinou rasovou příslušností, čímž dokázal, že z důvodů těchto předsudků vznikají extremistické myšlenky, které mohou vést ke vzniku extremistických skupin.

V závěru by chtěl autor upozornit, že z důvodu zvýšené migrace, která je způsobena válečným konfliktem na Ukrajině, mohou vznikat nové extremistické myšlenky a sociální předsudky vůči těmto migrantům. Prozatím je společnost vůči nim velkou mírou solidární, ale to se může postupem času změnit. A to za splnění podmínek, které autor uvádí ve své práci.

Seznam použitých zdrojů

Literární zdroje

1. BERGER, J. M. Extremism. 2018. Cambridge, Massachusetts: MIT press, 2018. s. 214 ISBN 9780262535878.
2. BINKA, Bohuslav. Zelený extremismus: ideje a mentalita českých environmentálních hnutí. [Brno]: Masarykova univerzita, 2008. s. 248 ISBN 978-80-210-4791-4.
3. CHARVÁT, Jan a Bob KUŘÍK. "Mikrofon je naše bomba": politika a hudební subkultura mládeže v postsocialistickém Česku. Praha: Togga, 2018. s. 420 ISBN 978-80-7476-137-9.
4. CHMELÍK, Jan. Extremismus a jeho právní a sociologické aspekty. Praha: Linde, 2001. s. 172 ISBN 80-7201-265-7.
5. CHMELÍK, Jan. Extremismus. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2012. s. 425 ISBN 978-80-7380-376-6.
6. DANICS, Štefan a Ladislava TEJCHMANOVÁ. Extremismus, radikalismus, populismus a euroskepticismus. Vydání I. Praha: Univerzita Jana Amose Komenského Praha, 2017. s. 420 ISBN 978-80-7452-122-5.
7. KALAMÁR, Štěpán. Extremismus I. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2011. s. 120 ISBN 978-80-7251-355-0.
8. MAREŠ, Miroslav, Ivo SVOBODA a Eduard STEHLÍK. Extremismus jako bezpečnostní hrozba. Praha: Ministerstvo obrany České republiky, Odbor komunikace a propagace (OKP), 2011. 123 s. ISBN 978-80-7278-568-1.
9. PALS, Daniel L. Osm teorií náboženství. Praha: ExOriente, 2015. s. 485 Religionistická knihovna. ISBN 978-80-905211-2-4.
10. RATAJ, Jan, Miloš DLOUHÝ a Antonín HÁKA. Proti systému!: český radikální konzervativismus, fašismus a nacionální socialismus 20. a 21. století. Praha: Auditorium, 2020. s. 336 ISBN 978-80-87284-84-1.
11. SMOLÍK, Josef. Národní strana v kontextu krajní pravice: 2003-2012. Brno: Centrum pro studium demokracie a kultury (CDK), 2013. Politologická řada. s. 368 ISBN 978-80-7325-307-3.
12. SMOLÍK, Josef. Subkultura mládeže: sociologické, psychologické a pedagogické aspekty. Brno: Mendelova univerzita v Brně, 2017. s. 288 ISBN 978-80-7509-498-8.

13. ŠEVČÍK, Michal. Identita a mládež. [Brno]: Nová kultura, 2021. 216 s. Konceptuální klub Lva Borského. ISBN 978-80-907462-1-3.
14. VEGRICHTOVÁ, Barbora. Bezpečnostní hrozby současnosti. Praha: Policejní akademie České republiky v Praze, 2016. s. 290 ISBN 978-80-7251-462-5.
15. VEGRICHTOVÁ, Barbora. Extremismus a společnost. 2. aktualizované a doplněné vydání. Plzeň: Vydavatelství a nakladatelství Aleš Čeněk, 2017. s. 320 ISBN 978-80-7380-665-1.

Elektronické zdroje

1. O nás. *Anarchistická federace* [online]. 2022 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: <https://www.afed.cz/o-nas>
2. A3: Nacionalismus je bratr války. *Anarchistická federace* [online]. 2022 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: <https://www.afed.cz/text/7616/a3-nacionalismus-je-bratr-valky>
3. NSS ROZPUSTIL DĚLNICKOU STRANU. Nejvyšší správní soud [online]. Brno, 2003 - 2020 [cit. 2022-03-23]. Dostupné z: http://www.nssoud.cz/main.aspx?cls=art&art_id=427
4. ZPRÁVA O EXTREMISMU NA ÚZEMÍ ČESKÉ REPUBLIKY V ROCE 2015. *Ministerstvo vnitra Odbor bezpečnostní politiky a prevence kriminality* [online]. Praha, 2016, 2015, 52 [cit. 2022-04-09]. Dostupné z: <https://www.mvcr.cz/soubor/zprava-o-extremismu-na-uzemi-ceske-republiky-v-roce-2015.aspx>

Seznam zkratk

DS- Dělnická strana

DSSS – Dělnická strana sociální spravedlnosti

Tzv. – takzvaně

Seznam tabulek a grafů

Graf 1Nebezpečnost krajní levice z pohledu veřejnosti.....	40
Graf 2Nebezpečnost krajní levice z pohledu veřejnosti.....	40

Přílohy